

หนังสือดี เปลี่ยนแปลงชีวิตได้

มอบหนังสือดี เป็นของขวัญสำหรับคนที่รักและห่วงใย

ฉบับปรับปรุงใหม่

HARVARD'S 4:30 A.M.

ฮาร์วาร์ด

มหาวิทยาลัยที่ดีแห่งหนึ่งของโลก

สอนวิธีคิด **เล่มที่ 1**

“วิชาชีวิตที่ไม่มีในตำรา”

จิตวิทยาการพัฒนารวมถึง รวบรวมวิธีคิด
จากประสบการณ์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จ

เขียนโดย : **韦秀英 (เวย์ ชิวอิง)**

เรียบเรียงโดย : **พศ.ดร.ชญญพร จาวะลา**

บรรณาธิการโดย : **สมชัย เบนจุมิตร**

 BEE MEDIA
Self-Development

มุ่งมั่นทำหนังสือดี... เพื่อคุณ

2 ฮาร์วาร์ด... สอนวิธีคิด เล่มที่ 1 - “วิชาชีวิตที่ไม่มีในตำรา” - ฉบับปรับปรุงใหม่ โดย เหว่ย ชิวอิง

หนังสือ **ฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก สอนวิธีคิด**
เล่มที่ 1 - “วิชาชีวิตที่ไม่มีในตำรา” ฉบับปรับปรุงใหม่

แปลจาก **哈佛凌晨四点半：哈佛大学送给青少年的最好礼物：新版**
(HARVARD'S 4:30 A.M. : For Young Reader : New Edition)

เขียนโดย : **韦秀英 (เหว่ย ชิวอิง)** แปลโดย : **ผศ.ดร.ชัยภูมิพร จาวะลา**

บรรณาธิการโดย : **สมชัย เเบญจมิตร**

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2564 โดย บริษัท บี มีเดีย กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด
ห้ามการลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บถ่ายทอด ไม่ว่าด้วยรูปแบบหรือวิธีการใด ๆ
ด้วยการขบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายภาพ การบันทึก หรือวิธีการอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

Title : 哈佛凌晨四点半：哈佛大学送给青少年的最好礼物：新版 (Harvard Haft Past Four : For Young Reader : New Edition) Author : 韦秀英 Copyright © by Beijing Shengtong Books Co., Ltd. All rights reserved.
Thai copyright © 2021 by **Bee Media Group (Thailand) Co., Ltd.** Thai language translation rights arranged with Beijing Shengtong books Co., Ltd. Through Little Rainbow Agency, Thailand.

ฉบับปรับปรุงใหม่ : ธันวาคม 2564 2 112 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 978-616-444-040-1 ราคา 285 บาท

มุ่งมั่นทำหนังสือดี... เพื่อคุณ

จัดพิมพ์โดย **สำนักพิมพ์ BEE MEDIA**
Self-Development

ในเครือ บริษัท บี มีเดีย กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด

BEE MEDIA GROUP (THAILAND) CO.,LTD.

69 ซ.เรวดี 12 ถ.ติวานนท์ ต.ตลาดขวัญ อ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี 11000

ติดต่อสำนักพิมพ์ได้ที่ มือถือ 089-111-7500, 089-120-7700 โทรศัพท์ 02-034-9474

Line id : @beemedia www.facebook.com/beemedia Email : Info@BeeMedia.co.th

ติดตามข่าวสาร สมัครสมาชิก และรับสิทธิพิเศษได้ที่ **www.BeeMedia.co.th**

จัดจำหน่ายโดย : **บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)**

1858/87-90 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 02-826-8000 โทรสาร 02-826-8356-9 http://www.se-ed.com

กรณีต้องการสั่งซื้อจำนวนมาก เพื่อใช้เป็นของขวัญหรือ ส.ค.ส. ในทุกเทศกาล เช่น ปีใหม่
งานสัมมนา งานอบรม พัฒนาบุคลากรหน่วยงานหรือเป็นของขวัญเพื่อคนที่รักและห่วงใย
ขอรับส่วนลดพิเศษที่ 089-111-7500, Line id : @beemedia, **www.BeeMedia.co.th**

ต้นแบบ
กระดาษกอนอยสายตาไร้สาร
www.greenroad.com

หนังสือเล่มนี้จัดพิมพ์ด้วยความรับผิดชอบและใช้กระดาษกอนอยสายตาอย่างดี ทุกเล่ม
รับประกันความพอใจสูงสุด หากเกิดปัญหาการพิมพ์ สามารถเปลี่ยนเล่มใหม่ได้ทันที

TO _____

FROM _____

- สิ่ง ดี ๆ จาก ผู้ ให้ สู ผู้ รับ -

ผู้ที่มอบหนังสือเล่มนี้ให้แด่ท่าน คือผู้ที่มีความเอาใจใส่และปรารถนาสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต จึงได้มอบหนังสือดีเล่มนี้ที่จะทำให้ท่านมีวิถีคิดที่ทำให้ประสบความสำเร็จสูงสุด มีชีวิตที่ดีที่สุดในชีวิต จากประสบการณ์ของอาจารย์และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด แหล่งการศึกษาที่ดีที่สุดในโลก

นี่คือสิ่งที่คนพิเศษ ผู้ที่รักและห่วงใยในตัวท่าน ได้มอบหนังสือเล่มนี้ให้เพียงเพื่อต้องการให้คนที่รักและห่วงใย มีชีวิตที่ดีขึ้นตลอดไป

เพราะหนังสือดีเล่มนี้ เปลี่ยนแปลงชีวิตคนเราให้ดีขึ้นได้

สมชัย เบญจมิตร

มุ่งบันทึกบทบังสือ... เพื่อคุณ

การมอบหนังสือดีแก่ผู้ที่ท่านรักและห่วงใย เป็นการเพิ่มสิ่งดีให้กับตนเองและผู้ได้รับ สำหรับผู้รับนั้น เมื่อท่านได้รับหนังสือดีเล่มนี้ ขอให้ตอบแทนสิ่งดี ๆ คืนแก่ผู้ให้ด้วยการอ่านให้จบ 1 ครั้ง และให้ผู้อื่นยืมอ่าน 1 ครั้ง เพราะเท่ากับท่านได้ช่วยให้ตัวท่านเองและคนรอบข้าง มีชีวิตที่ดีขึ้น

4 ชาร์วาร์ด... สอนวิธิตัด เล่มที่ 1 - “วิชาชีวิตที่ไม่มีในตำรา” - ฉบับปรับปรุงใหม่ โดย เหว่ย ชิวอิง

- เกี่ยวกับผู้เขียน -

ไหวย๋ ชิวอิง (韦秀英) เกิดเมื่อปี 1977 ที่เมืองเหลียนอวี่นกัง มณฑลเจียงซู สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหยางโจว ปี 2001 เป็นนักเขียนขายดีที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ได้รับความนิยมนับล้านเล่มใน **ประเทศจีน เกาหลี และ ไต้หวัน** ด้วยยอดขายหลายล้านเล่มซึ่งแปลเป็นภาษาไทยแล้วคือหนังสือเล่มนี้ **“ชาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก สอนวิธิตัด เล่มที่ 1 - ‘วิชาชีวิตที่ไม่มีในตำรา’ ฉบับปรับปรุงใหม่”** และ **“ชาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก สอนวิธิตัด เล่มที่ 2 - ‘วิชาความสำเร็จของคนคิดเป็น’ ฉบับปรับปรุงใหม่”** โดย **สำนักพิมพ์ บี มีเดีย**

หนังสือของ **เหว่ย ชิวอิง** ขายดีและเป็นที่นิยมมากในหมู่คนวัยหนุ่มสาว นอกจากนี้เธอยังเขียนหนังสือแนวจิตวิทยาพัฒนาตนเองที่โด่งดังเช่น “คำแนะนำของคาร์เนกีถึงผู้หญิงเรื่องความสุขชั่วชีวิต” “อุปนิสัยเฉพาะตัวมาจากไหน” “100 ปรัชญาชีวิตที่หญิงสาวต้องรู้” “จิตใจที่สงบจะไม่หุนหันพลันแล่น” เธอรักในงานเขียนและตัวอักษร ชอบการถ่ายทอดความคิดต่าง ๆ ผ่านทางตัวอักษร

ฉบับปรับปรุงใหม่
“ชาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก เล่มที่ 1 ‘วิชาชีวิตที่ไม่มีในตำรา’”

ฉบับปรับปรุงใหม่
“ชาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก เล่มที่ 2 ‘วิชาความสำเร็จของคนคิดเป็น’”

- เกี่ยวกับผู้แปลและเรียบเรียง -

พ.ศ.ดร.ชัยฉัตรพร จาวะลา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (เกียรตินิยม) และมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับทุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อศึกษาต่อในระดับดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยฮาวาย สหรัฐอเมริกา พ.ศ.ดร.ชัยฉัตรพร เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีน เคยได้รับรางวัลและทุนการศึกษา เช่น รางวัลทุนวิจัย Chung Fong and Grace Ning Chinese Studies Fund Award และ Arts & Sciences Advisory Council Award ทุนการศึกษานานาชาติการกลีกรไทย เพื่อศึกษาภาษาจีนกลางระยะสั้นที่มหาวิทยาลัยปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน

หมายเหตุ บรรณาธิการ

อาจารย์ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด พูดกับนักศึกษาในชั้นเรียนว่า **“ความสำเร็จไม่ได้เกิดขึ้นเพียงชั่วข้ามคืน หากพวกเราสามารถทำให้ตนเองก้าวหน้าวันละนิดทุกวัน แม้จะเป็นความก้าวหน้าเพียง 1 เปอร์เซ็นต์ แล้วจะมีอะไรมาขวางการก้าวไปสู่ความสำเร็จได้”** คำสอนวิธีคิดเหล่านี้ไม่มีในตำราเรียน แต่ต้องเกิดจากประสบการณ์ชีวิตจริง คนรุ่นใหม่วัยหนุ่มสาวส่วนใหญ่คิดว่า หากตนเป็นคนเก่ง ก็จะสามารถประสบความสำเร็จและโดดเด่นในสังคมได้ อันที่จริงแล้วเพียงแต่ความเก่งยังไม่เพียงพอ แต่จะต้องมีวิธีคิดที่สามารถนำพาชีวิตให้ประสบความสำเร็จในทุกด้านได้ **หนังสือเล่มนี้ช่วยสอนวิธีคิดวิชาชีวิตนอกตำราให้คุณว่าจะเปลี่ยนแปลงตนเองในด้านการเรียน การทำงาน และการดำเนินชีวิตเพื่อสร้างอุปนิสัยที่โดดเด่นได้อย่างไร** เป็นเคล็ดลับที่ทำให้เรียนไม่ได้ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย แต่จะต้องมาจากประสบการณ์จริงเท่านั้น

หนังสือ **“ฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยที่ดีแห่งหนึ่งของโลก สอนวิธีคิดเล่มที่ 1 : ‘วิชาชีวิตที่ไม่มีในตำรา’ - ฉบับปรับปรุงใหม่”** แผลจากหนังสือขายดีเรื่อง 哈佛凌晨四点半 โดย **เวย์ ชิวอิง** เป็น **หนังสือแนวพัฒนาตนเอง** ที่ขายดีมากในประเทศจีน เกาหลี ไต้หวัน หลายล้านเล่ม ซึ่งจะช่วยให้คุณเรียนรู้ว่าอาจารย์และศิษย์เก่ามีเคล็ดลับอะไรบ้างในการช่วยสอนวิธีคิด ให้ชีวิตการเรียน การทำงานและทุก ๆ ด้าน ดีขึ้นตลอดไป

สำนักพิมพ์ **BEE MEDIA** Self-Development มีความภูมิใจที่ได้จัดพิมพ์ **หนังสือดี** เล่มนี้ ที่จะช่วยให้คุณมีวิธีคิดและหลักในการใช้ชีวิตที่ไม่ได้สอนในตำรา แต่ต้องมาจากประสบการณ์เท่านั้น ซึ่งจะช่วยให้คุณมีชีวิตที่ดีขึ้นตลอดไป

เพราะหนังสือดี เปลี่ยนแปลงชีวิตคนเราให้ดีขึ้นได้

สมชัย เบญจมิตร

มุ่งมั่นทำหนังสือดี... เพื่อคุณ

**คนส่วนใหญ่คิดว่า หากตนเป็นคนเก่ง
ก็จะประสบความสำเร็จและโดดเด่นในสังคมแล้ว**
แต่ที่จริง เพียงแค่ความเก่งยังไม่เพียงพอ
ต้องมีวิธีคิดที่นำพาชีวิตให้ประสบความสำเร็จด้วย

**หนังสือเล่มนี้ เป็นหนังสือจิตวิทยาเพื่อพัฒนาตนเอง
โดยอ้างอิงประสบการณ์จากอาจารย์และศิษย์เก่า
ซึ่งจะสอน วิธีคิดวิชาชีวิตนอกตำรา ให้คุณว่า
“หากต้องการมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จ
คนเราจะต้องเปลี่ยนแปลงตนเองด้านการเรียน
การทำงาน และการดำเนินชีวิตอย่างไร”**
เป็นเคล็ดลับที่หาเรียนไม่ได้ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย
แต่จะต้องมาจากประสบการณ์จริงเท่านั้น

หนังสือ HOW TO จิตวิทยาพัฒนาตนเอง
โดยนักเขียนที่ทำงานด้านการเขียนมานานกว่า 10 ปี
**รวบรวมแนวทาง วิธีคิด และประสบการณ์ของ
อาจารย์และศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในชีวิต**

สารบัญ

เกี่ยวกับผู้เขียน ผู้แปลและเรียบเรียง	4
หมายเหตุ บรรณาธิการ	5
คำนำ : โลกนี้ไม่มีอะไรที่เป็นของฟรี...	11

HARVARD'S 4:30 A.M.

ฮาร์วาร์ด

มหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

สอนวิธีคิด เล่มที่ 1 ฉบับปรับปรุงใหม่
“วิชาชีวิตที่ไม่มีในตำรา”

บทที่ 1 กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 15

- คุณรู้ใหม่ว่า จริง ๆ แล้วคุณเรียนเพื่อใคร
- รู้จักตนเอง แสวงหาความรู้ในสิ่งที่ไม่รู้
- “สำหรับเรือที่หลงทาง ทุกทิศทางลมเป็นทิศทางที่ทวนลม”
- มองการรอไกลและมีเป้าหมาย อีก 10 ปีข้างหน้าจะไม่มีใครแทนที่คุณได้
- กล้านั่งแถวแรก กล้าเป็นที่หนึ่ง
- ไม่มีอะไรที่สายเกินไป ณ เวลาคือเวลาเริ่มต้นที่ดีที่สุด

บทที่ 2 ไม่ว่าเวลาใด ความขยันคือหนทางสู่ความสำเร็จ 43

- ความเกียจคร้าน กินแรงมากกว่าความหมั่นเพียร
- ไฟกัศพลังของคุณกับสิ่งเดียว
- เคล็ดลับความสำเร็จ - ทำให้ตนเองก้าวหน้าวันละนิดทุกวัน
- เปลี่ยนอุปสรรคเป็นแรงจูงใจ เพราะทางข้างหน้าทุกคนล้วนมีไม้ขวางอยู่
- จำไว้ว่า ที่ดีที่สุดในที่ที่ครั้งถัดไป
- คนที่ขยันขันแข็ง มักจะได้โอกาสมากกว่าคนอื่น

บทที่ 3 เป็นตัวของตัวเอง เพราะไม่มีใครเติบโตแทนคุณได้ 68

- พึ่งพาตนเอง ไม่มีใครเติบโตแทนคุณได้
- ความสำเร็จอาศัยความกล้าและพยายาม จงกล้าผลักประตูที่ไม่ได้ล็อกออก
- มีความคิดเห็นเป็นของตัวเอง และกล้าแสดงออกมา
- คนที่ไม่เคยลงน้ำ จะไม่มีวันว่ายน้ำเป็น
- การสูญเสียความกล้า เปรียบเสมือนการสูญเสียทุกสิ่ง
- ผู้ที่ประสบความสำเร็จ จะคิดแต่สิ่งที่ต้องการ และไม่ใส่ใจสิ่งที่ไม่ต้องการ

บทที่ 4 ไข คุณทำได้! ไม่มีใครปฏิเสธคุณได้ นอกจากตัวคุณเอง 96

- มีความมั่นใจ ไม่เลิกล้มกลางคัน - เคล็ดลับอันดับแรกของความสำเร็จ
- ไม่ยอมเป็นคนธรรมดา ต้องมั่นใจเยี่ยงพระราชา
- อันที่จริง สิ่งที่คุณขาดไป ก็คือการค้นหาตนเอง
- ไม่มีใครปฏิเสธคุณได้ นอกจากตัวคุณเอง
- กระซิบบอกตนเองเสมอ ๆ ว่า **“ฉันทำให้ดีกว่านี้ได้”**
- หลักสูตร MBA คาบสุดท้ายของฮาร์วาร์ด ก็คือ **“ขายตัวเอง”**
- บอกกับตนเองเสมอ ๆ ว่า ขอเพียงแต่ลงมือทำ ไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้

บทที่ 5 เมื่อโตขึ้นมักโกรธง่าย จงเรียนรู้ที่จะควบคุมตนเอง 122

- ความผิดพลาดตลอดชีวิตครึ่งหนึ่งของอธิการบดีมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด
- ความโกรธเปรียบเหมือนรอยตะปูที่ไม่มีวันลบออก
- บริหารจัดการเวลาของตนเองให้ดี
- ไม่ว่าในสถานการณ์ใด ก็ต้องสุขุมเยือกเย็น
- เปลี่ยนแปลงในสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ยอมรับในสิ่งที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลง

บทที่ 6 ความหวังที่กระตือรือร้น มีจิตใจดี จึงจะมีอนาคตดี 143

- ความโชคร้าย เป็นมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดของชีวิต
- การเปรียบเทียบ ทำให้คุณสูญเสียความเป็นตัวเอง
- เขียนจุดเด่นในตัวคุณ ให้คุณค่ากับตนเอง
- ใส่ใจกับจุดด้อย ไม่แสวงหาความสมบูรณ์แบบ
- กระตือรือร้นแสวงหาความก้าวหน้า วิ่งไปข้างหน้าถึงจะล่าเหยื่อได้
- ลงมือทำทันที สร้างโอกาสให้ตนเอง

บทที่ 7 ทำอย่างไรจึงจะเป็นคนพูดเก่งและเป็น “กลุ่มคน” ที่เข้าสังคมเป็น 165

- พลังของคนคนหนึ่งมีข้อจำกัด พลังของกลุ่มคนสำคัญยิ่งกว่า
- ความไว้วางใจ กฎทองของการคบเพื่อนสนิท
- เรียนรู้ที่จะไตร่ตรองปัญหา จากมุมมองของฝ่ายตรงข้าม
- คนที่ชมคนอื่นเป็น ไม่ว่าไปไหน จะได้รับการต้อนรับ
- เรียนรู้ที่จะรับฟัง - พูดเก่งไม่สู้ฟังเก่ง
- ใจกว้างและให้อภัย เนื้อหาหลักของบทเรียนเรื่องมนุษยสัมพันธ์
- เรียนรู้ที่จะแบ่งปัน - ยิ่งแบ่งปันมาก ยิ่งได้ผลเก็บเกี่ยวมาก

บทที่ 8 เป็นที่หนึ่งตลอด เปลี่ยนความขอดเยียมเป็นความเคยชิน 195

- ลักษณะความเป็นผู้นำที่ “นากลัว” ของคนที่สำเร็จจากฮาร์วาร์ด
- แม้ในขณะนี้คู่แข่งของคุณ ก็กำลังพลิกอ่านหนังสือไม่หยุด
- คิดสิ่งใหม่ กล้าทำสิ่งใหม่ ไม่เดินบนเส้นทางที่ธรรมดา
- ไม่พึงพอใจในสิ่งที่มี ทำทุกอย่างให้เต็มที่ จะยิ่งโดดเด่น
- ไม่อาลัยอดีต ปรับความคิดกลับสู่จุดตั้งต้นเสมอ

บทที่ 9 วิธีคิดที่ประสบความสำเร็จ ของคนที่สำเร็จการศึกษาจากฮาร์วาร์ด 214

- เป็นคนกระตือรือร้น : เคล็ดลับความสำเร็จของนักศึกษาฮาร์วาร์ด
- เป็นคนมีความมุ่งมั่น : ความแตกต่างของคนประสบความสำเร็จและคนล้มเหลว
- เป็นคนมีความรับผิดชอบ : คนที่กล้ารับผิดชอบถึงจะทำเรื่องใหญ่ได้สำเร็จ
- เป็นคนมีวินัยในตนเอง : ผู้เข้มแข็งเท่านั้นที่มีวินัยในตนเอง
- เป็นคนซื่อสัตย์ : ลูกชาย 169 คน อ้างตัวยอมรับพอ
- เป็นคนที่มีความเคารพนับถือคนอื่น : เคารพนับถือช่วยให้ชีวิตดีขึ้น
- เป็นคนที่ใส่ใจในรายละเอียด : ความแตกต่างคือสิ่งที่เรามองข้าม

บทที่ 10 ยืนหยัดที่จะสู้ ไม่ยอมแพ้ 241

- คุณเคยถูกปฏิเสธ 1,850 ครั้งไหม
- เมื่อหวาดกลัวความล้มเหลว เท่ากับทำลายความก้าวหน้า
- เมื่อตกอับ ต้องอดทน
- ก้าวข้ามความลำบาก ต้องเริ่มจากใจ
- ยามสิ้นหวัง ให้ยืนหยัดอีกสักหน่อย
- ไม่ท้อดทึ่ง ไม่ละทิ้ง ความยากลำบากเป็นสถาบันขั้นสูงของการฝึกฝนชีวิต

บทที่ 11 คติเตือนใจ 8 ประการที่มีผลต่อนักศึกษาฮาร์วาร์ดทั้งชีวิต 265

- ขยันอ่าน : ไม่ว่าไปไหน ให้พกหนังสือไป 1 เล่ม
- คิดใคร่ครวญอยู่เสมอ : ถามคำถามตนเองก่อนนอน 5 นาที
- เลือกสรรอย่างฉลาด : สิ่งที่สำคัญกว่าหยาดเหงื่อก็คือ ฉลาดเลือก
- ฉลาดใช้เงิน : คาบเรียนแรกของวิชาเศรษฐศาสตร์
- ยืมแรงคนอื่น : ไม่รับประทานอาหารเพียงลำพัง
- ออกกำลังกาย : เลือกกีฬาที่ชื่นชอบที่สุด
- สร้างสรรค์ : สร้างสิ่งที่คนอื่นต้องการแต่ไม่อาจแสดงออก
- สำนึกในบุญคุณ : ไม่ว่าที่ไหน กับใคร เรื่องใด ขอให้รู้จักพูด “ขอบคุณ”

ภาคผนวก : 30 รายชื่อมหาวิทยาลัย ที่มีชื่อเสียงในประเทศสหรัฐอเมริกา 300

ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดท่านหนึ่ง
ถามนักศึกษาของเขาว่า

**“หากพวกคุณมีแอปเปิล 5 ลูก
พวกคุณจะทำอย่างไร”**

นักศึกษาคคนหนึ่งตอบขึ้นทันทีว่า

**“ผมจะกิน 1 ลูก ที่เหลืออีก 4 ลูก จะแบ่งให้เพื่อน”
“ทำไมล่ะ”**

นักศึกษาคตอบว่า

**“ผมกินแอปเปิล 1 ลูก ก็รับรัฐชาติของแอปเปิลแล้ว
และถ้ากิน 5 ลูก ก็ยังทำได้เพียงรับรัฐชาติของมัน
มีสุ้มแบ่งให้คนอื่นกิน
คนอื่นจะได้มีโอกาสลิ้มลองรสชาติของมัน
การทำเช่นนี้ทำให้รสชาติของแอปเปิลทั้ง 5 ลูก
กลายเป็นรสชาติของแอปเปิล 1 ส่วน
และความสุขอีก 4 ส่วน แล้วทำไมไม่ทำล่ะ”**

ศาสตราจารย์พยักหน้าเห็นด้วย พร้อมกับยิ้มและพูดว่า

**“นี่ก็คือเนื้อหาที่ผมจะสอนพวกคุณในวันนี้
ยิ่งแบ่งปันมาก ยิ่งเก็บเกี่ยวได้มาก”**

คำนำ

โลกนี้ไม่มีอะไรที่เป็นของฟรี

: บทเรียนวิถีคิด วิชาชีวิต

ตี 4 ครึ่งที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

HARVARD'S 4:30 A.M.

ฮาร์วาร์ด คือมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดไปใจของนักศึกษาทุกคน ในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำระดับโลก มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดได้สร้างบุคลากรที่มีชื่อเสียงมากมาย* อาทิ ประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาจำนวน 8 คน เจ้าของรางวัลโนเบลจำนวน 75 คน เจ้าของรางวัลพูลิตเซอร์จำนวน 15 คน รวมทั้งบุคคลระดับหัวกะทิในหลากหลายสาขาอาชีพ **เมื่อมาเยือนที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด คุณจะรับรู้ได้ว่าบรรดาหัวกะทิเหล่านี้แท้จริงแล้วไม่ใช่อัจฉริยะบุคคลแต่อย่างใด แต่พวกเขาคือผู้ที่อุตสาหะพยายามและทุ่มเทมากกว่าคนอื่น ก็เท่านั้น!**

มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดตั้งอยู่บนพื้นที่กว้างขวาง ไม่มีตึกสูงระฟ้าที่ทันสมัย มีแต่เพียงห้องสมุดที่สร้างด้วยอิฐนิวอิงแลนด์สีแดงที่พบเห็นได้ทั่วไป เมื่อคุณเดินเข้ามาในมหาวิทยาลัยที่งดงามแห่งนี้และสัมผัสกับแสงอาทิตย์ยามเช้า คุณจะเห็นแต่เพียงทะเลสาบ ถนนหนทาง และนักศึกษามากมายที่กำลังนั่งอ่านหนังสืออย่างตั้งอกตั้งใจ และเมื่อคุณเดินเข้าไปในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยที่เก็บรวบรวมหนังสือมากมายหลายล้านเล่ม คุณจะเห็นห้องอ่านหนังสือทุกห้องเปิดไฟสว่างจ้า ที่นั่งทุกที่ถูกจับจองด้วยนักศึกษาที่อ่านหนังสืออย่างจริงจัง... พวกเขาไม่ได้แต่งตัวด้วย

* ข้อมูลจาก th.wikipedia.org/wiki/มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

เสื้อผ้าที่สวยงาม ยิ่งไปกว่านั้น คุณจะไม่พบคนที่เดินไปมาอย่างไร้จุดหมาย จะมีก็แต่เพียงผีเท่าที่เร่งรีบที่พร้อมจะจารึกเรื่องราวชีวิตของตน

สถานโทรทัศน์แห่งหนึ่งของประเทศอังกฤษเคยจัดรายการพิเศษ เรื่อง **"ดี 4 ครั้ง"** เนื้อหาของรายการกล่าวถึงช่วงเช้ามีดตอนดี 4 ครั้ง ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดเต็มไปด้วยนักศึกษาที่นั่งเงิบ ๆ จดโน้ตอย่างขมิ้มขมั้น และขบคิดคำถามกันอย่างกระตือรือร้น...

อาจารย์ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดมักจะเตือนนักศึกษาว่า "ไม่ว่า เวลาใดหรือโอกาสใดก็ตาม หากคุณต้องการก้าวสู่สังคมอย่างผู้ประสบความสำเร็จและได้รับการยอมรับจากผู้คนแล้ว ช่วงเวลาที่เรียนอยู่ที่ ฮาร์วาร์ด คุณไม่อาจปลีกตัวไปพักผ่อน" หวานพีชเช่นไร ย่อมได้ผล เช่นนั้น! ในขณะที่เราอุทานว่าทำไมฮาร์วาร์ดจึงเป็นสถาบันการศึกษาที่สามารถสร้างคนระดับหัวกะทีได้ เราก็ต้องกลับมาคิดทบทวนสักหน่อยว่า ตัวเราเคยขยันหมั่นเพียรอย่างจริงจังหรือไม่ หากในวัยหนุ่มสาวเราไม่เคยทุ่มเทแล้วละก็ พอถึงเวลาเก็บเกี่ยว ก็ย่อมไม่มีผลผลิตให้เก็บเกี่ยว จงจำไว้ว่า **ในโลกนี้ไม่มีอะไรที่ได้มาฟรี ๆ** ตรงกันข้าม ทุกสิ่งต้องอาศัยมือทั้ง 2 ข้างทำและสร้างสรรค์ จึงจะทำให้เราได้รับสิ่งที่น่าพึงพอใจ

หากว่าคุณเดินเข้าไปในโรงอาหารนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ก็ยากที่จะได้ยินเสียงพูดคุยอย่างสนุกสนานเจียวจ้าว ภาพที่คุณเห็นจะมีก็แต่เพียงนักศึกษาถือพิชซ่าและน้ำอัดลมแล้วนั่งลง พวกเขากินไปดูหนังสือไป หรือไม่ก็กินไปจดโน้ตไป แม้ว่าจะเป็นเวลารับประทานอาหาร พวกเขาก็จะใช้เวลาดังกล่าวอย่างคุ้มค่า อาจกล่าวได้ว่าโรงอาหารของนักศึกษาเปรียบเสมือนห้องสมุดที่นำอาหารเข้าไปทานได้ นับเป็นห้องสมุดอีกประเภทหนึ่งนอกเหนือจากห้องสมุดกว่า 100 แห่งของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นักศึกษาทุกคนไม่ได้คำนึงว่าการเรียนจะเป็นในเวลากลางวันหรือกลางคืน หรือแม้แต่ช่วงเที่ยงคืนหรือเช้ามืด พวกเขาเรียนรู้ มุ่งมั่น และตั้งใจตลอดเวลา

ทั่วทั้งมหาวิทยาลัยจะเปิดไฟสว่างจ้าราวกับเมืองที่ไม่เคยหลับใหล ในโรงอาหาร ในห้องสมุด และในห้องเรียนจะมีแต่นักศึกษาที่อ่านหนังสือ อยู่ทั่วทุกที่ บรรยากาศการเรียนที่จริงจังเช่นนี้จูงใจให้นักศึกษาทุกคน คล้อยตาม สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรี ทุกภาคการศึกษา ต้องเลือกเรียนอย่างต่ำ 4 วิชา ดังนั้นใน 1 ปี จะเรียนทั้งหมด 8 วิชา และ ภายใน 4 ปี ต้องเรียนให้ครบ 32 วิชา รวมทั้งต้องสอบให้ผ่านจึงจะสำเร็จ การศึกษา นอกจากนี้ การบ้านของที่นี่เยอะมาก หลังเลิกเรียนนักศึกษา ต้องใช้เวลาอ่านหนังสือและทบทวนประเด็นคำถามต่าง ๆ อย่างหนัก และ ก่อนเข้าเรียนทุกคาบก็ต้องเตรียมพร้อมอย่างมาก เพราะเมื่อมีความพร้อม ก่อนเข้าเรียน เวลาเรียนก็สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่นได้ มิเช่นนั้นแล้ว ก็จะไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการสอนในห้องเรียนได้

เนื่องจากนักศึกษาของฮาร์วาร์ดมีความมานะพยายาม คุณจึงอาจ พบนักศึกษารีบหลับอยู่ทั่วทุกที่ในมหาวิทยาลัย แม้แต่บนเก้าอี้ยาวใน โรงอาหารก็อาจได้ยินเสียงกรน แต่สำหรับคนที่เดินผ่านไปมาพวกเขา เคยชินและไม่ได้อึ้งตกใจว่าเป็นเรื่องแปลก เพราะพวกเขารู้ว่านักศึกษาที่ กำลังหลับอยู่เหล่านี้ต่างเห็นดีเห็นงามกันจริง ๆ

มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่ง
ซึ่งก็คือสัญลักษณ์ของภูมิปัญญาและสถาบันการศึกษาสูงสุด
เจตจำนง ความปรารถนาปรี่อง และอุดมคติของมนุษย์
ล้วนแต่สะท้อนให้เห็นในเวลาตี 4 ครึ่งที่ฮาร์วาร์ด

ศาสตราจารย์ประจำภาคประวัติศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดท่านหนึ่ง สอนว่า
**“อุดมการณ์ที่สูงส่งคือเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่
เป้าหมายที่สูงส่งคือแม่เหล็ก
แห่งความสำเร็จ แม้จะมีอุดมการณ์
ก็ไม่แน่ว่าคุณจะประสบความสำเร็จ
แต่ถ้าไม่มีเป้าหมาย ความสำเร็จก็เป็น
เรื่องที่ไม่ต้องเอ่ยถึง”**

1

กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุดในอีก 10 ปีข้างหน้า

“สำหรับเรือกีฬากลาง ทุกทิศทางมาเป็นทิศทางที่ควบคุม”
- เออร์เบิร์ต

คุณรู้ไหมว่า
จริง ๆ แล้วคุณเรียนเพื่อใคร

ครั้งที่ศาสตราจารย์ ลอว์เรนซ์ เอ. ซิมเมอร์ อดีตอธิการบดีของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด บรรยายเรื่อง “พลังแห่งการศึกษา” ท่านได้พูดถึงเรื่องที่เราจะมักจะพบเห็นอยู่บ่อย ๆ ว่า **กิฟเวน** หลานของท่าน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เคยเล่าว่า ...

ในช่วงฤดูร้อน กิฟเวน และเพื่อน ๆ กลุ่มหนึ่งพากันไปเที่ยวนอกเมือง ขณะที่พวกเขากำลังเที่ยวเล่นกันอย่างสนุกสนานนั้น จู่ ๆ เพื่อนผู้หญิงคนหนึ่งก็ร้องไห้ และพูดว่าจะต้องรีบกลับบ้าน

เพื่อนผู้หญิงคนนั้นพูดอย่างร้อนใจว่า “โอ้ ตายละ ฉันลืมดูเวลาไป ฉันยังไม่ได้ทำการบ้านของวันนี้เลย”

“ตอนนี่เปิดเทอม จะมีการบ้านได้ยังไง” เพื่อน ๆ พากันถาม
 “มันเป็นการบ้านที่แม่สั่งให้ฉันทำ ถ้าทำไม่เสร็จตามเวลา แม่ก็จะตีฉัน เพื่อนผู้หญิงคนนั้นพุดด้วยหน้าตาที่เศร้าสร้อย” ●

คุณเคยเป็นแบบเดียวกับเด็กผู้หญิงคนนี้ไหม ไม่ว่าจะไปที่ไหน หรือทำอะไรก็คิดว่าการศึกษาเล่าเรียนและการอ่านหนังสือเป็นภาระ เป็นเสมือนงาที่เดินตามตัว และคิดว่าตนเองเรียนเพื่อพ่อแม่หรือครูบาอาจารย์ แต่ที่พวกเราเรียนหนังสือก็เพื่อให้พ่อแม่เอาไปอวดกับคนอื่นหรือเพื่อชื่อเสียงของครูบาอาจารย์หรือ บางครั้งพ่อแม่อาจบังคับให้พวกเราเรียน และว่ากล่าวเราบ้าง **แต่คุณรู้ไหมว่า จริง ๆ แล้วคุณเรียนเพื่อใคร!**

อธิการบดี ลอร์เรนซ์ เอช. ซัมเมอร์ กล่าวว่า “ผมเคยแนะนำให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดถามตัวเองทุกวันด้วยคำถามเดียวกันนี้ว่าทำไมฉันถึงต้องเรียน คำถามนี้ฟังดูง่ายธรรมดา แต่สำคัญมาก หากคนคนหนึ่งไม่มีแรงจูงใจที่ดีในการศึกษาเล่าเรียน และไม่รู้เป้าหมายของสิ่งที่กำลังทำ ก็ยากที่จะสร้างแรงผลักดันที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นสำหรับนักศึกษาเหล่านี้ ถ้าตอบไม่ได้ว่าทำไมต้องเรียน และมองไม่เห็นความจำเป็นของการเรียน พวกเขาก็จะไม่มีแรงจูงใจในการเรียนไปตลอด” ที่จริงแล้วถ้าพวกเราไม่รู้ว่าจะอะไรคือแรงจูงใจในการเรียนของตนเอง อีกทั้งไม่รู้เป้าหมายของการเรียน ก็จะถือว่าการเรียนเป็นภาระ และการอ่านหนังสือเป็นแค่หน้าที่ ...

แอนโทนี่ ลามานา เกิดในหมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่งที่เกาะซิซิลี ประเทศอิตาลี เขามีพี่น้องทั้งหมด 10 คน เมื่ออายุได้เพียง 12 ปี เขาต้องไปรับจ้างขุดหิน แต่แอนโทนี่ ไม่ยอมปล่อยให้ชะตาชีวิตของตนเป็นเช่นนี้ เขามักใช้เวลาว่างศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของเกาะซิซิลี อีกทั้งฟังคำบอกเล่าของผู้สูงอายุถึงพัฒนาการของเกาะแห่งนี้ การ

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 17

อ่านหนังสือช่วยให้เขาเห็นความแตกต่างของเกาะซิชิลีกับโลกภายนอก ด้วยเหตุนี้เมื่ออายุครบ 16 ปี เขาจึงเดินทางไปตามเส้นทางของหุบเขา จนกระทั่งถึงชายฝั่งทะเล จากนั้นก็อาศัยเรือบรรทุกสินค้าลำหนึ่งมายัง ประเทศสหรัฐอเมริกา

ที่สหรัฐอเมริกา เขาต้องเผชิญกับความยากลำบาก และหลายต่อหลายครั้งที่เขาคิดอยากกลับบ้านเพราะความคิดถึงบ้าน แต่ทุกครั้งที่เขาคิดถึงมัน ก็ยิ่งทำให้ตระหนักว่าเขาต้องอาศัย **“การศึกษา”** มาเปลี่ยนแปลงชะตาชีวิตของตน

W้ออายุได้ 22 ปี เขาอาศัยความขยันไม่ย่อท้อ จนได้รับประกาศนียบัตรที่ไฝฝั้นมานาน ซึ่งนั่นก็คือบัตรสหภาพแรงงานช่างแกะสลักหิน ต่อมาไม่นานก็ได้รับเลือกให้เป็นผู้แกะสลักสุนทรพจน์แกดตีส์เบิร์กของประธานาธิบดีลินคอล์นที่อนุสาวรีย์ลินคอล์น ขณะที่แกะสลักสุนทรพจน์ของลินคอล์นอยู่นั้น เขาได้รับแรงบันดาลใจจากการเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตของลินคอล์น เขาคิดว่าท่านประธานาธิบดีลินคอล์นเป็นผู้ที่มีชีวิตยากลำบาก แต่ที่สุดก็อาศัยการศึกษามาเปลี่ยนแปลงชะตาชีวิตของท่าน ช่วงชีวิตในวัยเด็กของท่านก็ไม่ต่างอะไรจากของตนเอง ซึ่งต่อมามันก็กลายเป็นความหวัง และเป็นประธานาธิบดีในที่สุด เขาจึงคิดว่าถ้าเช่นนั้นตัวเขาเองก็น่าจะมีวันที่ประสบความสำเร็จได้เช่นกัน

วันหนึ่ง ขณะที่กำลังรับประทานอาหารเช้ากลางวัน แอนโทนี่นั่งอยู่บนที่นั่งร้านที่สูง เขามองไปยังรูปปั้นแกะสลักขนาดใหญ่ของลินคอล์น จู่ ๆ ช่างหินจากบ่อขุดหินที่เกาะซิชิลีคนนี้ก็มีความมั่นใจว่า เขาสามารถจะกลายเป็นคนที่มีประโยชน์มากกว่านี้ เขาจะเป็นความหวัง เขาเขียนลงบนแผ่นไม้แผ่นหนึ่งว่า **“แอนโทนี่ ลามานา”** ใต้ชื่อของเขายังเขียนว่า **“แอนโทนี่เรียนกฎหมาย”** เย็นวันนั้นเขาเอาแผ่นไม้แผ่นนั้นลงมาจากที่นั่งร้าน เพื่อน ๆ พากันหัวเราะเขา **“แกจะเป็นลินคอล์นคนที่ 2 เหรอ แอนโทนี่ แกมองรูปปั้นจนตาข้างไปแล้ว”**

ที่ผ่านมา ตอนที่แอนโทนี่อาศัยยังหมู่บ้านแห่งหนึ่งที่เกาะซิซิลี เขาเรียนหนังสือถึงเกรด 5 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) เขาคิดอยากจะเรียน ที่ศูนย์กฎหมายแห่งชาติของมหาวิทยาลัยวอชิงตัน แต่นี่ก็คงเป็นเพียงเรื่อง เพื่อฝัน เพราะเขายังต้องทำงานอยู่บนหนึ่งร้านเป็นเวลาถึง 10 ชั่วโมงต่อวัน แต่ก็ไม่ห่อถอย หลังเลิกงาน เขาไปเรียนเสริมภาษาอังกฤษที่โรงเรียน ที่เปิดสอนภาคค่ำ กระเป๋าผ้าใบของเขามีลิว ค้อน อาหารกลางวัน และ หนังสือแบบเรียนติดตัวอยู่ตลอดเวลา บ่อยครั้งที่เขารีบทานข้าวกลางวัน จากนั้นใช้เวลาที่เหลืออ่านหนังสือ บางครั้งถึงกับมือหนึ่งถือหนังสือ และ อีกมือถือขนมปังข้าวโพดแซนด์วิชสอดไส้หมูเค็ม นั่งบนท่อนไม้ ทานไป อ่านหนังสือไป

ในที่สุด ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น เขาสอบเข้า โรงเรียนกฎหมายได้ แต่เพราะเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 เขาจึงต้องจาก อเมริกาไปร่วมรบกับฟาสซิสต์ พอกลับประเทศ เขาใช้เวลาเรียนต่อจนจบ ปริญญาตรีและปริญญาโทด้านกฎหมาย จากนั้นไม่นานเขาก็กลายเป็น ทนายความที่นิวยอร์กและวอชิงตัน และมีหน้าที่การงานที่โดดเด่นมาก ●

อธิการบดี ลอว์เรนซ์ เอช. ซัมเมอร์ กล่าวว่าเขารู้จักกับแอนโทนี่ ลามานา ในงานสังสรรค์ครั้งหนึ่ง แม้ว่าอายุของพวกเขาจะต่างกันมาก แต่กลับเป็นเพื่อนสนิทที่คุยกันได้ทุกเรื่อง อธิการบดี ลอว์เรนซ์ ถามเขา ว่า “ตอนที่อ่านหนังสือ เรียนหนังสือ คุณไม่รู้สึกละอายเลยหรือ” เขาตอบ ว่า “ไม่หรอกครับ คนทุกคนต้องค้นหาพลังงานในตัว และเป็นผู้กำหนด ความหมายที่เป็นรูปธรรมให้กับพลังงานนั้น” **ที่จริงแล้ว สิ่งที่แอนโทนี่ พุดไม่ผิดเลยแม้แต่น้อย เมื่อพวกเขาศึกษาเล่าเรียน และรู้ว่าเรียนเพื่อ ใคร และทำไมต้องเรียน ก็จะทำให้มีแรงผลักดันให้มุ่งไปข้างหน้า ทำให้ สามารถพิชิตอุปสรรคนานัปการ และเมื่อได้รับความสำเร็จเช่นเดียวกับ แอนโทนี่ ก็จะทำให้รู้ว่าการเรียนเป็นความสนุกสนานอย่างหนึ่งของชีวิต**

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 19

● แบบทดสอบจากฮาร์วาร์ด* ●

U ทดสอบสักหน่อย คุณรู้ไหมว่าทำไมคุณต้องเรียนหนังสือ

- A. เพื่อพิสูจน์พลังในการเรียนของตนเอง
- B. เพราะความน่าสนใจของตัวความรู้
- C. เพื่อให้ได้คุณวุฒิของอีกหลักสูตรหนึ่ง
- D. เพื่อให้ได้ใบปริญญา
- E. เพื่อได้มีกิจการที่ดี
- F. เพราะพ่อแม่และครูขอร้องให้ฉันเรียน

- วิเคราะห์คำตอบ -

เลือก A และ B แสดงว่าสิ่งที่คุณอยากได้คือการเรียนรู้
การเรียนอย่างจริงจังทำให้คุณรู้สึกสบายใจ

เลือก C, D และ E แสดงว่าเหตุผลของการเรียนมีความสำคัญกับ
คุณมาก ผลลัพธ์ที่ได้คือเป้าหมายในการเรียน
ของคุณ

เลือก F แสดงว่าคุณเอือมระอากับการเรียน คุณเรียน
เพราะถูกแรงกดดันรอบข้าง

รู้จักตนเอง แสวงหาความรู้ในสิ่งที่ไม่รู้

U ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ฮาร์วาร์ดเป็นสถาบัน
การศึกษาชั้นนำที่พึงปรารถนาของนักศึกษาจากทั่วทุกมุมโลก
แน่นอนว่านักศึกษาที่มีโอกาสเรียนที่นั่นต้องเป็นบุคคลพิเศษ
ที่หาได้ยาก ที่ฮาร์วาร์ดมีนักศึกษาที่มั่นใจในตนเองมาก

* หมายเหตุ : “แบบทดสอบจากฮาร์วาร์ด” ในหนังสือเล่มนี้ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย
ฮาร์วาร์ดแต่อย่างใด

พวกเขาเคยชินกับการเรียนรู้จิตใจของผู้อื่นอย่างละเอียดและเข้าใจผู้อื่นอย่างแจ่มแจ้ง แต่กลับไม่รู้จักรักความสามารถของตนเองดีพอ บรรดาศาสตราจารย์ของฮาร์วาร์ดมักกล่าวเตือนนักศึกษาด้วยความปรารถนาดีว่า **“จงรู้จักตนเอง แสวงหาความรู้ในสิ่งที่ไม่รู้ เพราะมีเพียงคนที่รู้จักตนเองเท่านั้นที่รู้จักคนอื่น”**

สำหรับการอภิปรายในหัวข้อ **“รู้จักตนเอง”** อาจมองย้อนกลับไปเมื่อ 2,000 ปีก่อนคริสตกาล เดลฟายถูกมองว่าเป็นเมืองที่เก่าแก่ที่สุดจวบจนถึงปัจจุบัน เมืองนี้ตั้งอยู่บนเนินเขาของเทือกเขาปาร์นัสซัส มีวิหารอพอลโลซึ่งเป็นหนึ่งในวิหารที่ได้รับความเคารพบูชามากที่สุด บนผนังของวิหารศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้จารึกคำขวัญของนักปราชญ์ทั้ง 7 ท่านเอาไว้ และหนึ่งในคำขวัญเหล่านี้กล่าวถึงการพิจารณาตนเองและการควบคุมตนเอง ซึ่งก็คือ **“การรู้จักตนเอง”** นั่นเอง โสเครตีส บิดาแห่งปรัชญากรีกโบราณก็ยึดเอาคำขวัญดังกล่าวในการดำเนินชีวิต

“การรู้จักตนเอง” เป็นหลักสำคัญในการรักษาความสมดุลของร่างกายและจิตใจ ตอนที่พวกเขายังอยู่ในวัยหนุ่มสาว พวกเขาก็เริ่มเข้าใจตนเอง พออายุเพิ่มมากขึ้น บางสิ่งก็กลายมาเป็นนิสัยถาวรหรือส่วนหนึ่งของบุคลิก ลักษณะเฉพาะตัวที่ยากจะเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ พวกเรามักจะแปรเปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงของชีวิต ด้วยเหตุนี้ การรู้จักตนเองจึงเป็นกระบวนการที่ไม่มีวันสิ้นสุด

โลเวลล์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดคนที่ 22 ได้กล่าวว่า **“การรู้จักตนเองว่าสามารถทำอะไรได้ เป็นสิ่งที่สำคัญ แต่การรู้จักตนเองว่าไม่สามารถทำอะไรได้นั้นสำคัญยิ่งกว่า”** ในการบรรยายครั้งหนึ่ง เขาเล่าเรื่องเรื่องหนึ่งให้นักศึกษาฟังดังนี้ ...

ในวัยเด็ก โสเวลต์ เป็นเด็กนักเรียนที่อ่อนแอและขี้ลาด ในชั้นเรียนเขามักแสดงสีหน้าหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลา ครั้งหนึ่งครูให้

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 21

เขาต้องบทรียนบทรหนึ่ง เขาลุกขึ้นจากที่นั่ง หายใจรัว ขาทั้งสองข้างและริมฝีปากก็สั่นไม่หยุด เขาต้องบทรียนบทรนั้นอย่างตะกุกตะกัก คลุมเครือและลึกลับ ในที่สุดเสียงหัวเราะเยาะของเพื่อนร่วมชั้นทำให้เขานั่งลงอย่างห่อเหี่ยว เพราะหน้าตาเขาไม่หล่อเหลา แถมยังพินัย์นอีกด้วย เพื่อน ๆ ของเขาจึงชอบหัวเราะเยาะ และพูดว่าฟันของเขาเหมาะจะเอามาขูดมันเทศ

โรสเวลต์ในวัยเด็กกลายเป็นคนอ่อนไหวไวต่อความรู้สึก ปกติแล้วเขาจะไม่เข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ กับเพื่อนนักเรียน ไม่ชอบคบเพื่อน และกลายเป็นคนที่ซิมเศร้า อย่งไรก็ดี แม่โรสเวลต์จะมีข้อบกพร่องดังกล่าว แต่เขาก็มีจิตวิญญาณของการต่อสู้ ซึ่งจิตวิญญาณที่ว่านี้มีอยู่ในคนทุกคนมาตั้งแต่เกิด ข้อบกพร่องของเขากระตุ้นให้เขายิ่งขยันต่อสู้ การที่ถูกเพื่อน ๆ ล้อเลียนไม่ได้ทำให้เขาสูญเสียความกล้า นิสัยที่ชอบหายใจแรงของเขากลายเป็นเสียงหายใจเบา ๆ แต่แน่นแน เขาพยายามกัดฟันแน่น ทำให้ริมฝีปากของเขาไม่สั่นและเอาชนะความกลัวได้

เมื่อเทียบกับคนอื่นแล้ว โรสเวลต์เป็นคนที่มีรู้จักตนเองมากกว่า เขารู้จักจุดด้อยของรูปร่างหน้าตาของตน ไม่เคยหลอกตนเองหรือคิดว่าตนเองกล้าหาญ แข็งแกร่ง และดูดี เขาใช้การกระทำเพื่อพิสูจน์ว่าตนเองเอาชนะความไม่สมบูรณ์แบบที่ติดตัวมาแต่กำเนิดได้และประสบผลสำเร็จในที่สุดขอเพียงแต่เป็นจุดด้อยที่เอาชนะได้ เขาก็จะพยายามเอาชนะมัน ส่วนที่ไม่สามารถเอาชนะได้เขาก็จะนำมันมาใช้ประโยชน์ จากการพูดสุนทรพจน์ เขาเรียนรู้ว่าจะตัดเสียงเพื่อปกปิดพื้นที่ยื่นออกมาได้อย่างไร เขาใช้ผ้าห่มคลุมตนเอง นั่งบนรถเข็น ทำเหมือนว่ากำลัง “พูดคุยอยู่ข้างเตา” ทำให้ผู้คนจดจำทำที่ที่ราวกับคนงานตอกเสาเข็มของเขาไม่ได้ แม้สุนทรพจน์ของเขาจะไม่มีอะไรน่าตื่นตาตื่นใจ แต่เสียงพูดและท่าทางของเขาก็ไม่ได้ทำให้เขาล้มเหลว แม้เขาไม่มีเสียงที่ดังกังวานและบุคลิกที่สง่างาม แถมยังไม่เหมือนกับคนที่มีความพิสัยในการพูด ทว่า ในเวลานั้นเขากลับเป็นหนึ่งในนักพูดที่โดดเด่นและมีพลังที่สุด ●

ในยามที่โรสเวลต์ต้องเผชิญกับจุดด้อยของตนเอง เขาไม่ท้อถอยหรือหดหู่ แต่กลับพยายามที่จะเข้าใจตน เมื่อเขานึกถึงจุดด้อยของตนเอง ก็จะพยายามประเมินตนเอง แสวงหาความรู้ในสิ่งที่ไม่รู้ ลูกชิ้นลู้เมื่อประสบกับปัญหา ไม่ท้อแท้เพียงเพราะจุดด้อยที่มี แต่กลับใช้มันให้เกิดประโยชน์ เปลี่ยนจุดด้อยให้กลายเป็นต้นทุน เปลี่ยนจุดด้อยให้เป็นบันได จากนั้นเป็นขั้นไปสู่จุดสูงสุดของการมีชื่อเสียง **เช่นเดียวกัน สำหรับคนรุ่นใหม่วัยหนุ่มสาว หากต้องการค้นหาจุดด้อยของตนเอง ก็ต้องวิเคราะห์ตนเองอย่างลึกซึ้ง การวิเคราะห์ดังกล่าวไม่ใช่แค่การหาจุดเด่นหรือสิ่งยืนยันความสำเร็จของตนเท่านั้น สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือการเอาผิดผ่าตัดวิเคราะห์ตนเอง สไลด์ผ่านเข้าไปในส่วนลึกของจิตวิญญาณ แล้วถามจิตวิญญาณของตนว่า จุดด้อยของฉันอยู่ที่ไหน พຽນนี้ฉันควรจะขยันหมั่นเพียรอย่างไร** ที่ฮาร์วาร์ดมีคติสอนใจที่ดีประโยคหนึ่งว่า **คนที่มีความเสียใจแบบแหลม ความรู้ลุ่มลึก หากพวกเขาอมรับได้ว่าตนเองมีข้อจำกัด เขาก็ไม่ได้แตกต่างอะไรไปจากคนที่สมบูรณ์แบบ**

● แบบทดสอบจากฮาร์วาร์ด ●

ที่สวนสาธารณะ คุณเห็นจิตรกรมากมายกำลังวาดภาพเหมือนให้คนอื่นอยู่ คุณเองก็ฉุกคิดว่าตนเองเคยฝันอยากเป็นนางแบบหรือนายแบบ คุณอยากจะทำเลือกภาพวาดแบบใด

- A. ภาพสีน้ำหรือสีน้ำมัน
- B. ภาพดินสอสีเก๋ตี๋
- C. ภาพการ์ตูนตลกล้อเลียน
- D. ภาพวาดพู่กัน

- วิเคราะห์คำตอบ -

เลือก A : คุณดูเป็นคนค่อนข้างจริงจัง เปรียบเหมือนผู้บำเพ็ญเพียรที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงชีวิต จริง ๆ แล้วคุณก็แค่เป็นคนที่มี

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 23

ปรัชญาในการดำเนินชีวิตเฉพาะตัวเท่านั้น บางครั้งเพื่อน ๆ หรือเพื่อนนักเรียนของคุณก็รู้สึกประหลาดใจที่จู้ ๆ คุณก็มีอารมณ์ขันหรือเล่าเรื่องตลก ขอเพียงแค่ว่าได้เจอคนที่ถูกคอ คุณก็จะกลายเป็นคนคุยเก่ง และพร้อมจะแบ่งปัน

เลือก B : ในช่วงเวลาปกติคุณเป็นเหมือนนักเรียนที่ดี แต่ที่จริงแล้วคุณเป็นคนที่ยกย่องตัวเองและหัวโบราณ เมื่ออยู่กับเพื่อนหรือเพื่อนนักเรียน คุณไม่ค่อยแสดงนิสัยดังกล่าวออกมาอย่างชัดเจน แต่สำหรับบางเรื่อง คุณจะกลายเป็นคนที่ดื้อรั้นและหัวโบราณมากถึงขั้นที่คนอื่นเข้าถึงได้ยาก

เลือก C : คุณเป็นคนที่ชอบทำให้คนอื่นประหลาดใจ ต่อหน้าคนที่อาวุโสกว่า คุณจะมีท่าทีจริงจังและมีภาพลักษณ์ที่อ่อนส่อนง่าย แต่เมื่ออยู่กับเพื่อนร่วมชั้นและเพื่อน ๆ ของคุณ คุณจะกลายเป็นคนที่นำเอาความสนุกสนานเพลิดเพลินมาให้พวกเขา ส่วนใหญ่ผู้ที่อยู่เบื้องหลังและผลักดันให้มีกิจกรรมนั้นหน้าการก็คือคุณ ดังนั้นภาพลักษณ์ภายนอกและอุปนิสัยภายในของคุณเป็นเหมือนคนสองคน หากวันหนึ่งคนที่ไม่สนิทกับคุณได้เห็นนิสัยที่แท้จริงของคุณแล้ว แน่ใจว่าจะต้องตกใจ

เลือก D : ความรู้สึกที่คุณมีต่อคนอื่นเปรียบเหมือนแสงอาทิตย์ราวกับว่าไม่มีอะไรน่ากังวลและมีความสุขตลอด แต่คนที่รู้จักตัวตนที่แท้จริงของคุณจะรู้ว่าคุณไม่ใช่คนที่จะพูดความในใจหรือแสดงมันออกมาทางสีหน้า ลีลา ๆ แล้วคุณเป็นคนคิดมากและใส่ใจกับความคิดของคนอื่น ดังนั้นความขัดแย้งของการแสดงออกและสิ่งที่แฝงอยู่ในใจทำให้คุณรู้สึกว่าคุณบุคลิกของตนสับสนจนอยากจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ

“สำหรับเรือที่หลงทาง ทุกทิศทางลมเป็นทิศทางที่ทวนลม”

Uหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เคยทำวิจัยชิ้นหนึ่งที่มีชื่อเสียง ผู้ตอบแบบสำรวจต่างก็เป็นคนที่มีสติปัญญา ประสบการณ์การศึกษา และพื้นฐานการดำเนินชีวิตที่ไม่แตกต่างกัน จากแบบสำรวจจำนวน 600 ฉบับ พบว่า 27% ของผู้ตอบแบบสำรวจไม่มีเป้าหมายในชีวิต 60% ของผู้ตอบแบบสอบถามมีเป้าหมายชีวิตที่คลุมเครือ 10% ของผู้ตอบแบบสอบถามมีเป้าหมายชีวิตระยะสั้นที่ชัดเจน และส่วนที่เหลืออีก 3% มีเป้าหมายชีวิตระยะยาวที่ชัดเจน

ผลการวิจัยจากการติดตามเป็นเวลา 20 ปีพบว่า **คนที่อยู่ในกลุ่ม 3% ที่มีเป้าหมายชีวิตระยะยาวที่ชัดเจนนั้น** ในช่วงเวลา 20 ปีที่ผ่านมา พวกเขาทุ่มเทความพยายามไปในทิศทางเดียว ด้วยเหตุนี้ 20 ปีให้หลัง พวกเขาจึงกลายเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จอย่างมากในแวดวงสังคม **สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเป้าหมายระยะสั้นที่ชัดเจนที่อยู่ในกลุ่ม 10%** ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับกลางของสังคม พวกเขามีจุดเด่นที่เหมือนกันคือ เป้าหมายระยะสั้นต้องดำเนินการให้บรรลุผลอย่างต่อเนื่อง สถานภาพต้องก้าวต่อไปได้อย่างมั่นคง ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้กลายเป็นบุคคลผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลากหลายอาชีพที่ขาดไม่ได้ในสังคม เช่น แพทย์ ทนายความ วิศวกร ผู้บริหารระดับสูง เป็นต้น **สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเป้าหมายคลุมเครือในกลุ่ม 60% นั้น** พวกเขาอยู่ในสังคมระดับกลางและระดับล่างและได้งานที่มั่นคง แต่ไม่มีความสำเร็จในหน้าที่การงานมากเท่าที่ควร **ส่วนอีก 27% ที่เหลือก็คือกลุ่มคนที่ไม่มีเป้าหมายในชีวิต** พวกเขาอยู่ในสังคมระดับล่างที่สุดและไม่สมหวังในชีวิต คนกลุ่มนี้มักตกงาน ต้องพึ่งความช่วยเหลือทางการเงินจากสังคม ชอบบ่นว่าผู้อื่น บ่นว่าสังคม และบ่นว่าทุกอย่างในโลกใบนี้

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 25

ผลวิจัยนี้ทำให้พวกเราเห็นว่า **หากคนคนหนึ่งไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจน ก็ไม่อาจที่จะประสบความสำเร็จได้** ดังเช่นที่ **เซอร์เบิร์ต** กล่าวว่า **“สำหรับ** **เรื่องที่หลงทาง ทุกทิศทางลมเป็นทิศทางที่ทวนลม”** ในชีวิตจริง คนรุ่นใหม่ วัยหนุ่มสาวจำนวนมากเลือกใช้ชีวิตแบบเรือที่ลอยไปตามน้ำ และไม่ยอม กำหนดเป้าหมายในชีวิตของตนเอง ดังนั้น พวกเขาจึงเดินอยู่บนเส้นทาง ที่ไร้จุดหมายด้วยความสับสน และความสับสนนี้เองที่ทำให้พวกเขา รู้สึก เปล่าเปลี่ยว ดังนั้น พวกเขาจึงใช้เวลาทั้งหมดไปกับการแสวงหาความสุข ชั่วคราว เข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่เป็นประโยชน์กับตนเองและผู้อื่น ใช้อารมณ์ ที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นการหัวเราะอย่างมีความสุขหรือการว่ากล่าวอย่าง โกรธเกรี้ยวมาเติมเต็มความว่างเปล่าในใจ **อันที่จริงแล้ว คนรุ่นใหม่** **วัยหนุ่มสาวที่ยอดเยียมต่างรู้ดีว่าการมีเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจนจึงจะเป็น** **พื้นฐานแห่งความสำเร็จ** ก่อนลงมือทำ พวกเขาจะรู้ว่าเป้าหมายของ ตนเองคืออะไร ไม่ใช่ห้ามอย่างไรหลักการ พวกเขารู้ว่าก้าวต่อไป จะไปในทิศทางไหน เรื่องไหนต้องทำ และควรทำอย่างไร เรื่องไหนที่ **ไม่สำคัญก็อาจหลีกเลี่ยง** จึงจะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ...

ฟลอเรนส์ ๒๒๐๖๑๖๑ นักว่ายน้ำที่มีชื่อเสียงระดับโลก เธอว่ายน้ำจากเกาะแคทเธอรินมายังอ่าวแคลิฟอร์เนีย เธออยู่ในน้ำนานถึง 16 ชั่วโมง พอเหลือระยะทางอีกประมาณ 1.8 กิโลเมตร เธอเห็นหมอก ขนาดใหญ่ปกคลุมอยู่สุดลูกหูลูกตา ในแว้งค์ความคิดของเธอบอกว่า “เมื่อไหร่ฉันจะว่ายถึงชายฝั่งตรงข้ามเนี่ย” และแล้วเธอก็รู้สึกว่างกาย เหนื่อยล้า หหมดความมั่นใจ ด้วยเหตุนี้เธอจึงถูกลากขึ้นไปพักที่เรือลำเล็ก และเสียโอกาสที่จะทำลายสถิติโลก หลังจากเหตุการณ์นี้ ฟลอเรนส์ได้รู้ ว่า เธอเกือบจะว่ายถึงฝั่งได้สำเร็จ อุปสรรคที่ขวางความสำเร็จของเธอไม่ใช่ หมอกขนาดใหญ่ แต่เป็นความเคลือบแคลงในใจของเธอเอง หลังจากที่ หมอกใหญ่บดบังทัศนวิสัยในการมองเห็นของเธอ จนทำให้ขาดความมั่นใจ ที่จะสร้างสถิติใหม่ และในที่สุดเธอก็ถูกหมอกใหญ่นั้นจับไปเป็นเชลย

2 เดือนกว่าผ่านไป ฟลอเรนส์ แซตวิกก็ย้ายไปยังอ่าวแคลิฟอร์เนีย เพื่อทำลายสถิติอีกครั้ง เธอพูดกับตัวเองตลอดว่า “ฉันเข้าใกล้ฝั่งมากขึ้นทุกทีแล้ว ฉันเข้าใกล้ฝั่งมากขึ้นทุกทีแล้ว” จิตใต้สำนึกส่งสัญญาณบอกกับเธอว่า “ครั้งนี้ฉันจะต้องทำลายสถิติได้อย่างแน่นอน” ดังนั้น เธอจึงรู้สึกฮึกเหิม และบรรลุถึงเป้าหมายที่วางไว้ได้ในที่สุด •

ปีเตอร์ นักปรัชญากรีกโบราณกล่าวว่า **“คนเราต้องมีเป้าหมายชีวิต ไม่เช่นนั้นจะสิ้นเปลืองพลังทั้งหมดที่มี”** ที่จริงแล้วการที่ฟลอเรนส์ แซตวิกต้องล้มเหลวในครั้งแรกนั้น ไม่ใช่เป็นเพราะเธอไม่มีความสามารถที่จะย้ายไปถึงอ่าวแคลิฟอร์เนีย แต่เป็นเพราะหมอกจืดทำให้เธอมองไม่เห็นเป้าหมาย มองไม่เห็นจุดหมายปลายทาง อันที่จริง ในชีวิตของคนเราทุกคนล้วนแต่มี **“หมอกจืด”** ที่ทำให้หลงทางยามที่พบกับอุปสรรค ส่งผลให้ต้องละทิ้งสิ่งที่ทำไปในที่สุด เพราะสำหรับเรือที่หลงทางลำหนึ่ง ที่แล่นอยู่ในท้องทะเล ทุกทิศทางล้วนเป็นทิศทางทวนลม

ดังนั้น สำหรับคนรุ่นใหม่วัยหนุ่มสาว หากคิดอยากจะประสบความสำเร็จ ก็ต้องกำหนดเป้าหมายในชีวิตของตนเองให้ชัดเจน เช่นเดียวกับที่ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาประวัติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดท่านหนึ่งบรรยายถึงเป้าหมายชีวิตให้กับนักศึกษาฟังว่า **“อุดมการณ์ที่สูงส่งคือเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ เป้าหมายที่สูงส่งคือแม่เหล็กแห่งความสำเร็จ แม้จะมีอุดมการณ์ ก็ไม่แน่ว่าคุณจะประสบความสำเร็จ แต่ถ้าไม่มีเป้าหมาย ความสำเร็จก็เป็นเรื่องที่ไม่ต้องเอ่ยถึง” ...**

หลายปีก่อน ที่เมืองซอลต์เลก มีชายหนุ่มที่กักขังขัง และประหยัดคนหนึ่ง เขามักได้รับคำชมจากเพื่อนๆ และเพื่อนบ้านเสมอๆ แต่การกระทำครั้งหนึ่งของเขากลับทำให้เพื่อน ๆ พากันแปลกใจ เขาถอนเงินทั้งหมดออกจากธนาคาร จากนั้นไปชมงานแสดงรถยนต์ที่นิวยอร์ก

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 27

ขากลับได้ซื้อรถใหม่มาคันหนึ่ง พอกลับถึงบ้านก็รีบเอารถไปจอดในโรงรถ และถอดชิ้นส่วนรถยนต์แต่ละส่วนออก หลังจากนั้นก็ศึกษาส่วนประกอบต่าง ๆ ของรถยนต์เสร็จเขาก็ประกอบกลับไปใหม่

เขาทำการถอดชิ้นส่วนและประกอบมันใหม่ซ้ำแล้วซ้ำเล่า จึงทำให้เพื่อน ๆ และเพื่อนบ้านต่างคิดว่าเขาทำอะไรแปลกประหลาด ชายหนุ่มผู้นี้ก็คือ **ไครสเลอร์ “เจ้าพ่อวงการรถยนต์”** ที่โด่งดังที่สุดในเวลาต่อมา นั่นเอง เพื่อนของเขา รวมทั้งเพื่อนบ้านไม่เข้าใจเป้าหมายที่ดูเหมือนเป็นการกระทำที่แปลกประหลาดของเขาในครั้งนั้น ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาไม่เข้าใจว่าความสำเร็จที่เกิดจากการประกอบชิ้นส่วนเข้ากันได้ใหม่ ส่งผลต่อชะตาชีวิตของไครสเลอร์มากมายเพียงใด •

อันที่จริง บุคคลจำนวนมากที่ประสบความสำเร็จไม่ใช่คนที่มีความสามารถและสติปัญญาที่โดดเด่นกว่าคนอื่น ตรงกันข้าม พวกเขากลับเป็นเพียงคนธรรมดา ๆ หลายต่อหลายคนรู้ลึกลงว่าบรรดาคนที่สติปัญญาไม่ถึงครึ่งของตน ทั้งยังเป็นนักศึกษาที่สอบได้อันดับท้ายสุดกลับประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างมาก บนเส้นทางเดินชีวิตของพวกเขาเหล่านั้น พวกเขาทิ้งพวกเราไปไกล **ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะคนธรรมดา ๆ เหล่านั้น มีความแน่วแน่กับเป้าหมายของตน พวกเขาทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย และที่สุดก็ถึงจุดหมายปลายทาง แต่สำหรับคนที่ฉลาดและเต็มเปี่ยมด้วยความสามารถกลับสนใจไปเสียทุกอย่างและไร้ซึ่งจุดหมาย ที่สุดจึงไม่ประสบความสำเร็จแม้แต่อย่างเดียว ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าเป้าหมายชีวิตมีผลต่อความสำเร็จ**

● แบบทดสอบจากฮาร์วาร์ด ●

ปี กุญแจดวงหนึ่งสามารถทำนายเป้าหมายในอนาคตของคุณได้ ถ้าอยากรู้ รีบทำแบบทดสอบด้านล่างนี้เถอะ - ขณะที่กำลังเดินบนถนน คุณได้ยินเสียงกุญแจตกลงบนพื้น คุณคิดว่ามันคือ ...

- A. พวงกุญแจดวงใหญ่ B. พวงกุญแจที่มีกุญแจ 2-3 ดอก
C. พวงกุญแจที่มีกุญแจ 1 ดอก

- วิเคราะห์คำตอบ -

เลือก A : จินตนาการที่มีต่ออนาคตของคุณไร้ขีดจำกัด คุณคิดว่าชีวิตเปรียบเหมือนหน้าต่างบานหนึ่งที่กำลังเปิดอยู่ มีจินตนาการมากมายที่เป็นไปได้ แต่บางครั้งก็ดูเหมือนจะห่างไกลเกินไป คุณควรจะทำงานที่ละขั้นตอนเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย

เลือก B : คุณกำลังเจอทางแยกข้างหน้า คุณมีเป้าหมายมากกว่าหนึ่งเป้าหมาย และลังเลไม่รู้ว่าจะก้าวไปทางไหน ขอแนะนำให้คุณฟังความคิดเห็นจากคนที่ม่ประสบการณ์ก่อนแล้วค่อยตัดสินใจ

เลือก C : คุณเป็นคนที่มีทิศทางในอนาคตชัดเจนมาก เมื่อกำหนดเป้าหมายไว้แล้ว ก็ขอให้เดินไปข้างหน้าอย่างกล้าหาญเถอะ

มองการณ์ไกลและมีเป้าหมาย :
อีก 10 ปีข้างหน้าจะไม่มีใครแทนที่คุณได้

Uริเยนเซวิตของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดได้กล่าวไว้ว่า หากเป้าหมายชีวิตของคนคนหนึ่งยิ่งไกล เขาก็จะยิ่งประสบความสำเร็จมาก เป้าหมายชีวิตที่สูงส่งและงดงามสามารถ

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 29

ดึงดูดคนให้ขยันและต่อสู้ไม่หยุดเพื่อให้บรรลุถึงผลสำเร็จ ทุกครั้งที่คุณรู้สึกเหนื่อยหน่ายและเกียจคร้าน มันก็จะเปรียบเสมือนนาฬิกาปลุกที่ปลุกคุณตื่นในตอนเช้า เมื่อคุณรู้สึกเหนื่อยจนก้าวเท้าไม่ออก มันก็เปรียบเสมือนโอเอสซิสของชีวิตท่ามกลางทะเลทรายที่ทำให้คุณมีความหวัง เมื่อคุณพบกับอุปสรรคแล้วรู้สึกหดหู่ใจ มันก็เปรียบเหมือนพระอาทิตย์ในยามฟ้าสว่างที่ขับไล่หมอกควันที่กระจายอยู่เต็มท้องฟ้า คนที่มองการณ์ไกลและมีเป้าหมาย เมื่อเป้าหมายชีวิตใกล้กวอดเข้ามา ก็จะกระตุ้นตนเองตลอดเวลา พวกเขาจะได้รับพลังแห่งจิตวิญญาณที่เปล่งประกายทำให้เกิดอารมณ์การต่อสู้ที่เข้มแข็ง

หลายปีก่อน กลุ่มศึกษาปัญหาพฤติกรรมกลุ่มหนึ่งของฮาร์วาร์ด ทำการวิจัยแบบสุ่มตัวอย่างกับนักศึกษาจำนวน 100 คน โดยถามทุกคนด้วยคำถามเดียวกันว่า **“อีก 10 ปีข้างหน้า พวกคุณคาดหวังว่าจะอยู่ในระดับไหน และทำงานอะไร”** นักศึกษาเหล่านี้ตอบว่า พวกเขาคิดอยากจะทำร่ำรวย มีชื่อเสียง หวังจะไปทำงานที่บริษัทขนาดใหญ่หรือทำงานสำคัญที่มีอิทธิพลต่อโลกใบนี้

ในจำนวนหนุ่มสาว 100 คนที่ถูกสำรวจ มีอยู่ 10 คนที่มุ่งจะพิชิตโลกใบนี้ พวกเขาเขียนเป้าหมายชีวิตเอาไว้อย่างชัดเจน และบรรยายว่าเมื่อไหร่พวกเขาจะได้รับผลสำเร็จตามที่หวังไว้ พร้อมทั้งให้เหตุผลของการประสบความสำเร็จเหล่านี้ว่ามีอะไรบ้าง สำหรับคนอื่น ๆ ที่เหลือกลับไม่ได้เขียนเป้าหมายหรือให้เหตุผลใด ๆ เหมือนพวกเขา

10 ปีต่อมา ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาที่เคยเขียนเป้าหมายและแผนการชีวิตทั้ง 10 คนนั้น มีสินทรัพย์คิดเป็น 96 เปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาจำนวน 100 คนที่ถูกสำรวจ นั่นหมายความว่า อัตราความสำเร็จของนักศึกษาทั้ง 10 คนนั้นคิดเป็น 10 เท่าของเพื่อนร่วมชั้นของพวกเขา จึงกล่าวได้ว่าการวางเป้าหมายและการกำหนดแผนการเป็นสิ่งจำเป็นของแผนในการเรียนรู้ หากว่าเป้าหมายคือประการเบื้องต้น แผนการก็คือนโยบาย

ในการดำเนินการ หากไม่มีเป้าหมาย สิ่งที่เราเรียกว่าแผนการก็ไร้ทิศทางที่ชัดเจน สิ่งที่เราได้ก็เป็นเพียงการลองผิดลองถูก หากไม่มีแผนการเป้าหมายก็เป็นแค่คำพูดคุยโวที่ไร้ความหมาย

เช่นเดียวกับที่ **เกล็น แบลนด์** กล่าวว่า **“เป้าหมายและแผนการเป็นกุญแจวิเศษที่นำไปสู่ความสุขและความสำเร็จ คนที่มีเป้าหมายและแผนการศึกษาที่ชัดเจน เขียนมันออกมาและนำไปปฏิบัติจริง ความสำเร็จในอนาคตของพวกเขาจะมีมากกว่าคนที่มีเป้าหมายและแผนการแต่เก็บมันไว้ในสมองหรือบนกระดาษถึง 10-50 เท่า”** ลองมาดูตัวอย่างเรื่องราวของไอแซก แผนการเรียนรู้อายุยาวของเขานับเป็นตัวอย่างหนึ่งที่ดีมาก ...

เมื่อไอแซกเรียนจบชั้นมัธยมศึกษา คุณพ่อของเขา ก็พบว่าเขาเป็นคนที่มีความพรสวรรค์ด้านการค้า เขาวิ่งไว กล้าหาญ เดี่ยวขาด และมีความคิดสร้างสรรค์ จะขาดก็แต่ประสบการณ์ทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความรู้ ครั้งหนึ่งคุณพ่อของเขาพูดคุยกับเขาเป็นเวลานาน เขาทั้งสองร่วมกันวางแผนการเรียนอายุยาวเพื่อช่วยให้ไอแซกกลายเป็นผู้นำทางธุรกิจ แผนการดังกล่าวแบ่งชีวิตทางการศึกษาของเขาออกเป็น 4 ช่วงดังนี้

ช่วงแรก ศึกษาความรู้พื้นฐานในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิทยาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ไอแซกเตรียมความพร้อมในเรื่องความเชี่ยวชาญที่จำเป็นสำหรับการทำธุรกิจ ศึกษาจุดเด่นจุดด้อยของสินค้า เงื่อนไขและวิธีการผลิต ปลูกฝังความรู้และทักษะ สร้างระบบความคิดเชิงตรรกะที่เข้มงวด สร้างทัศนคติในการทำงานที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ในช่วงเวลา 4 ปีนี้ ไอแซกยังเลือกเรียนวิชาเฉพาะอื่น ๆ เช่น เคมี โยธา ไฟฟ้า เป็นต้น ความรู้เหล่านี้ช่วยสร้างมูลค่านับไม่ถ้วนให้กับธุรกิจของเขาในเวลาต่อมา

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 31

ช่วงที่สอง เรียนปริญญาโทสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ การเรียนปริญญาโทสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด 3 ปี ทำให้อิแซกเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อธุรกิจการค้า สถานะทางสังคมและบทบาททางการค้า รวมทั้งเข้าใจพื้นฐานความรู้ในวิชาเศรษฐศาสตร์ ในช่วงเวลา 3 ปีของการเรียนที่นั่น เขายังเรียนกฎหมายธุรกิจอย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นไปที่ความรู้ในการบริหารจัดการ

ช่วงที่สาม สังคมประสบการณ์ทางสังคม หลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด อิแซกไม่ได้รีบร้อนไปประกอบธุรกิจ แต่เขารับราชการเป็นเวลา 5 ปี ในระยะเวลา 5 ปีนี้ เขาเติบโตขึ้นจากเด็กหนุ่มที่ไร้เดียงสา มาเป็นข้าราชการที่มีประสบการณ์และรู้จักโลกมากขึ้น สิ่งแวดล้อมรอบข้างบีบบังคับให้เขาสรางจิตสำนึกที่แข็งแกร่งเพื่อปกป้องตนเอง เขาคบหาสมาคมกับบุคคลหลากหลายอาชีพเพื่อสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ และก็ใช้ความสัมพันธ์เหล่านี้ในการหาข้อมูลและช่วยอำนวยความสะดวกให้กับตนเองด้วย

ช่วงที่สี่ ศึกษาทำความเข้าใจกับสภาพตลาด ทำความคุ้นเคยกับธุรกิจ อิแซกลาออกจากงานราชการ แล้วสมัครเข้าทำงานในบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง เขาเรียนรู้จากที่นี่เป็นเวลา 2 ปี หลังจากเรียนรู้สภาพตลาดและเทคนิคในการดำเนินธุรกิจมากพอแล้ว เขาตัดสินใจปฏิเสธเงินเดือนก้อนโตที่ทางบริษัทเสนอให้เพื่อรังให้อยู่ต่อ ต่อมาเขาเปิดบริษัทการค้าและการพาณิชย์แห่งหนึ่งของตนเอง จากนั้นจึงเริ่มต้นอาชีพธุรกิจในพื้นที่

อิแซกเป็นคนที่มองการณ์ไกลและมีเป้าหมายชีวิต เขาใช้เวลา 14 ปี ในการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอน ทุกขั้นตอนล้วนมีเป้าหมายชัดเจนและวางภาระหน้าที่อย่างเป็นรูปธรรม ก่อนวางแผนการ เขาจะกำหนดเป้าหมายการพัฒนาอนาคตของตนเองไว้อย่างชัดเจน การเรียนรู้ในแต่ละช่วง จะถือเอาปัจจัยที่จำเป็นต่อเป้าหมายเป็นจุดเริ่ม จากนั้นก็วางแผนการอย่าง

มีเหตุมีผลและเตรียมการอย่างเหมาะสม ดังนั้นเมื่อแผนการบรรลุผลสำเร็จ ไอแซกจึงเพียบพร้อมไปด้วยคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับการเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ การบริหารจัดการบริษัทของเขาดำเนินไปอย่างดีเยี่ยม เขามีเรือยอชท์และบ้านพักตากอากาศเป็นของตนเองเงาของเขามักปรากฏอยู่บนชายหาดของทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและสาวายเขาพยายามกำหนดแผนการเรียนรู้ใหม่ให้เข้ากับสภาพการณ์ของตนเองอย่างต่อเนื่อง ไม่ยากเลยที่จะจินตนาการว่าหลังจากที่แผนการใหม่นี้สำเร็จ เขาต้องได้รับผลสำเร็จที่มากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้อย่างแน่นอน ●

อันที่จริง สิ่งที่เรียกว่าความสำเร็จนั้นตอนเริ่มต้นเป็นเพียงทางเลือกทางหนึ่ง เมื่อเลือกเป้าหมายแบบไหน ก็จะประสบความสำเร็จและมีชีวิตแบบนั้น สภาพความเป็นอยู่ในวันนี้ไม่ได้ตัดสินในวันนี้ แต่มันเป็นผลที่มาจากเป้าหมายชีวิตของเราที่ผ่านมา สภาพความเป็นอยู่ของวันพรุ่งนี้ไม่ได้ใช้อุณหภูมิเป็นตัวกำหนด แต่มันเป็นผลที่มาจากเป้าหมายชีวิตของพวกเขาในวันนี้ สำหรับคนที่มองการณ์ไกลและมีเป้าหมายชีวิต การเลือกในวันนี้จะชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จในอนาคตล่วงหน้า

● แบบทดสอบจากฮาร์วาร์ด ●

คุณรู้หรือไม่ว่าคุณมีความเมตตาปราณีมากน้อยแค่ไหน วันหนึ่งคุณทะเลาะกับเพื่อนอย่างหนัก วันต่อมาเขา (เธอ) ได้จัดส่งของขวัญมา 1 กล่อง จากกลางสังหรณ์ของคุณ คุณคิดว่าของขวัญในกล่องคืออะไร

- A. เครื่องหนังที่มีราคาแพง
- B. ต้องเป็นของที่เอามาแกล้ง อาจเป็นอุจจาระ
- C. จดหมายรักและของขวัญที่เคยให้
- D. กล่องเปล่า
- E. ของขวัญเล็ก ๆ ที่อบอุ่น

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 33

- วิเคราะห์คำตอบ -

เลือก A : ระดับความเมตตาภายในใจคุณคิดเป็น 40% คุณเป็นคนประเภทที่ดูแล้วมีเมตตา แต่แท้จริงแล้วคุณแสร้ง จะเป็นคนเมตตาจริงหรือไม่ก็ต้องดูกันต่อไป

เลือก B : ระดับความเมตตาภายในใจคุณคิดเป็น 55% คุณเป็นคนที่พิจารณาคนรอบข้างก่อนแล้วค่อยมีเมตตา คุณถูกกระตุ้นให้แสดงออกถึงความเมตตาจากบุคคลหรือเหตุการณ์เฉพาะคนประเภทนี้คิดว่าแม้จะไม่ทำร้ายใคร แต่ก็รู้จักป้องกันตัวเอง ดังนั้นจึงมีความรู้สึกปกป้องตนเองมาก

เลือก C : ระดับความเมตตาภายในใจคุณคิดเป็น 99% คุณเป็นคนประเภทที่มีความเมตตามาตั้งแต่เกิด เป็นนางฟ้าตัวน้อยที่พระเจ้าส่งมา คุณต้องระวังไม่ให้ถูกคนอื่นหลอก

เลือก D : ระดับความเมตตาภายในใจคุณคิดเป็น 20% คุณเป็นคนประเภทเมตตาประจำปี ค่อนไปทางขี้สงสัย คุณทำความดีประมาณปีละครั้ง บางครั้งคุณเป็นพวกคิดมากจนเกินไป

เลือก E : ระดับความเมตตาภายในใจคุณคิดเป็น 80% คุณเป็นคนประเภทมีความเมตตาหลังจากที่เกิดมา พรสวรรค์ที่ซ่อนอยู่ทำให้ยิ่งอายุมากคุณก็ยิ่งมีความเมตตา ความเมตตาที่ซ่อนอยู่ในตัวคุณถูกกระตุ้นด้วยอิทธิพลทางศาสนาหรือจากเพื่อน ๆ

กล้านั่งแถวแรก กล้าเป็นที่หนึ่ง

ศาสตราจารย์ที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่งของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้รับเชิญให้กล่าวสุนทรพจน์ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ตอนนั้นภายในหอประชุมซึ่งเป็นสถานที่จัดสุนทรพจน์อัดแน่นไปด้วยผู้คน ผู้ฟังที่ไม่มีที่นั่งก็ต้องยืนตรงระเบียบเพื่อฟังสุนทรพจน์ของศาสตราจารย์ท่านนี้ แต่สิ่งที่คาดไม่ถึงก็คือ ไม่มีใครนั่งที่นั่งแถวหน้าของหอประชุมแม้แต่คนเดียว เมื่อเห็นที่ว่างแถวหน้า ศาสตราจารย์ท่านนี้รู้สึกประหลาดใจจึงถามขึ้นว่า “ทำไมไม่มีใครยอมนั่งแถวแรก ยืนสบายกว่านั่งหรือ” ทั้งหอประชุมก็เงียบสงัด ไม่มีใครพูดอะไร

เขาจึงมองไปรอบ ๆ จากนั้นก็ยิ้ม แล้วถามว่า “พวกคุณไม่กล้านั่งแถวหน้าเพราะกลัวว่าผมจะถามคำถามใช้มั้ย”

“ใช่ครับ” มีเสียงเสียงหนึ่งตอบกลับมามากมาย

เขายิ้มและพูดว่า “ถามคำถามแล้วมีอะไรน่ากลัวล่ะ ผมไม่ได้กินพวกคุณสักหน่อย” ผู้คนต่างอดไม่ได้ที่จะพากันหัวเราะ

จากนั้นศาสตราจารย์จากฮาร์วาร์ดท่านนี้ก็พูดกับทุกคนว่า “ที่สหรัฐอเมริกา ทุกคนต่างแย่งกันนั่งแถวแรก เพราะพวกเขาคิดว่าการนั่งแถวแรกจะช่วยให้เห็นตนเอง และทำให้คนอื่นสนใจ มีเพียงการเป็นจุดสนใจ ถึงจะทำให้คนอื่นเห็นความสำคัญ เป็นที่ถูกใจของคนอื่น ในสังคมที่มีคนมีความสามารถปรากฏตัวขึ้น มีเพียงแต่การนั่งแถวแรก ที่จะทำให้เขาโดดเด่นกว่าคนอื่น หากต้องการจะประสบความสำเร็จและสร้างสรรค์ผลงานออกมาให้เป็นที่รับรู้ คุณก็ต้องเผยให้เห็นความสามารถของตนเอง และวิธีการเผยตัวตนที่ดีที่สุดก็คือ การนั่งแถวแรกตลอดโดยไม่สนใจว่าจะเป็นเวลาไหน นั่งแถวแรกก็เท่ากับการช่วงชิงอันดับหนึ่ง นั่งแถวแรกก็เท่ากับการสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง ผมกำลังทำตามสิ่งที่

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 35

อาจารย์ของผมสอน จึงประสบความสำเร็จและมีวันนี้” พอเขาพูดจบ ผู้คนก็ค่อย ๆ พากันทยอยเดินมาข้างหน้าเพื่อแย่งกันนั่งแถวแรก ...

ในปี ค.ศ. 1930 ในเมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่งที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักนักในประเทศอังกฤษ มีเด็กผู้หญิงที่ชื่อว่า **มาร์กาเร็ต** ในวัยเด็ก คุณพ่อของเธอมักปลูกฝังความคิดที่ว่า “ไม่ว่าจะทำอะไรก็ต้องพยายามให้เป็นที่หนึ่ง ต้องเดินอยู่หน้าคนอื่น แม้แต่ขึ้นรถประจำทาง ลูกก็ต้องนั่งแถวแรก” แต่ไหนแต่ไรมาพ่อของเธอไม่ยอมให้เธอพูดว่า “ฉันทำไม่ได้”

สำหรับเด็กคนหนึ่งแล้ว บางทีคำขอร้องเช่นนี้ดูจะมากเกินไป แต่ทุกครั้งที่เธอพยายามเป็นที่หนึ่งให้ได้แล้วรู้สึกเหนื่อยล้า เธอก็จะนึกถึงเรื่องที่คุณพ่อเล่าให้ฟังว่า ในทางชีววิทยามีปรากฏการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น นั่นก็คือลูกเจี๊ยบที่เพิ่งฟักออกมาจากไข่จะมีสัญชาตญาณของการเดินตามหลังสัตว์ที่มันเห็นหลังจากที่มันลืมตาดูโลก มันจะคิดว่าสัตว์ตัวนั้นคือแม่ของมัน แม้ว่าจะเป็นเต่าที่เดินผ่านมา ลูกเจี๊ยบก็จะคิดว่าเต่าคือแม่ของมัน และที่ทำให้ผู้คนพากันประหลาดใจก็คือ ปรากฏการณ์ที่เกิดกับลูกเจี๊ยบนี้พบในสัตว์อื่นด้วย ซึ่งในทางชีววิทยาเรียกว่า **“พฤติกรรมฝังใจ”** เป็นที่รู้จักกันว่าลูกเจี๊ยบยอมรับลำดับหนึ่ง และไม่เหลียวแลอันดับสอง พ่อของมาร์กาเร็ตบอกกับเธอว่า ปรากฏการณ์เช่นนี้ไม่ได้พบแต่ในอาณาจักรของสัตว์ แต่ยังปรากฏอยู่ในสังคมมนุษย์เราด้วย ผู้คนมักประทับใจกับข่าวสารที่ได้รับครั้งแรกหรือคนที่ได้รู้จักเป็นครั้งแรก โดยเฉพาะสิ่งที่เรียกว่า **“อันดับหนึ่ง”** ล้วนแต่เป็นที่สนใจและน่าจดจำ คนทุกคนสามารถเขียนรายการอันดับหนึ่งได้มากมายนับไม่ถ้วน อย่างเช่น ยอดเขาที่สูงที่สุดในโลก ประธานาธิบดีคนแรกของสหรัฐอเมริกา คนที่เหยียบดวงจันทร์เป็นคนแรก เป็นต้น แต่สำหรับลำดับที่ 2 ที่ 3 หรือที่ 4 พวกเขากลับไม่รู้จัก ดังนั้น มีเพียงการกล้าที่จะเป็นที่หนึ่ง นั่งในตำแหน่งที่หนึ่ง จึงจะเป็นที่จดจำของคนอื่นตลอดไป

แท้จริงแล้ว **“การอบรมที่เข้มงวด”** ของพ่อตั้งแต่เด็กนั้นทำให้ มาร์กาเรตมีความมุ่งมั่นและความมั่นใจที่จะก้าวไปข้างหน้า ไม่ว่าจะเป็ นด้านการเรียน การดำเนินชีวิต หรือการทำงาน เธอมุ่งมั่นและคิดที่จะเป็น ที่หนึ่ง เธอใช้ความพยายามที่มีอย่างสุดความสามารถเพื่อเอาชนะอุปสรรค นานัปการ ไม่ว่าเรื่องใดก็ต้องเป็นที่หนึ่งให้ได้ ใช้การกระทำของตนเอง มาพิสูจน์คำมั่นสัญญาที่ว่า **“จะนั่งแถวแรกตลอดไป”**

เมื่อมาร์กาเรตเข้าเรียนมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยให้นักศึกษาเรียน หลักสูตรภาษาละติน 5 ปี แต่ความคิดที่จะเป็นที่หนึ่งและจิตวิญญาณ ของการต่อสู้ทำให้เธอเรียนจบหลักสูตรได้ภายในเวลา 1 ปี และผลการ สอบของเธอก็จัดอยู่ในลำดับต้น ๆ มาร์กาเรตไม่เพียงแต่มีผลการเรียน ยอดเยี่ยม แต่ในด้านดนตรี และศิลปะ ก็จัดอยู่ในลำดับต้นมาตลอด เธอนับเป็นคนโดดเด่นที่หาตัวจับยาก ในปีนั้นอธิการบดีของมหาวิทยาลัย ที่เธอเรียนประเมินความสามารถของเธอไว้ว่า “ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเธอเป็น นักศึกษาที่ยอดเยี่ยมที่สุดนับตั้งแต่ก่อตั้งมหาวิทยาลัยมา เธอมีความ ทะเยอทะยาน ไม่ว่าเรื่องไหน เธอก็ทำได้ดีเยี่ยม”

ความคิดทะเยอทะยานที่จะเป็นที่หนึ่งในทุกเรื่อง ทำให้อีก 40 ปี ต่อมา เธอกลายเป็นไข่มุกที่สุกสกาบบนเวทีการเมืองของประเทศอังกฤษ หรืออาจถึงระดับโลกก็ได้ เธอได้รับเลือกเป็นหัวหน้าพรรคอนุรักษนิยม ของประเทศอังกฤษติดต่อกัน 4 สมัย และในปี ค.ศ.1979 เธอขึ้นดำรง ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของอังกฤษ ด้วยความคิด **“กล้า นั่ง แถวแรก”** ทำให้เธอมีอำนาจในเวทีการเมืองนานถึง 11 ปี เธอได้รับการ ยกย่องจากเวทีการเมืองโลกว่าเป็น **นางมาร์กาเรต แทตเชอร์** ผู้เป็น **“หญิงเหล็ก”**

จากกล่าวได้ว่านางแทตเชอร์อยู่ท่ามกลางการแข่งขันตลอดชีวิต แต่ก็เพราะจิตสำนึกของการต้องเป็นที่หนึ่งในทุกเรื่องทำให้เธอประสบความสำเร็จตลอดชีวิต ดังนั้น คนรุ่นใหม่หวั่นหวงสาวต้องจำไว้ว่า ไม่ว่าจะ

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 37

ทำอะไรก็ตาม ทักษะของคุณเป็นตัวกำหนดความสำเร็จสูงสุดของคุณ
ทัศนคติในการดำเนินชีวิตที่กระตือรือร้นที่ว่า **“ต้องนั่งแถวแรกตลอด”**
กระตุ้นให้เราพัฒนาไปสู่เป้าหมายและแนวทางที่สูงที่สุดและดีที่สุด
ที่จริงพวกเราทุกคนล้วนแต่อยากจะเป็นคนที่ **“นั่งแถวแรก”** แต่คนที่
สามารถ **“นั่งแถวแรก”** ได้มีไม่มาก ทำให้ถึงเป็นเช่นนั้น เพราะคนที่
นั่งแถวแรกไม่ได้ มักคิดว่าการ **“นั่งแถวแรก”** เป็นอุดมการณ์ในการ
ดำเนินชีวิต แต่ไม่เคยคิดลงมือทำ บนเส้นทางของการดำเนินชีวิต คนที่
เพลิดเพลินกับทัศนียภาพที่งดงาม ก็คือคนที่มีความปรารถนาอย่างแรง
กล้าที่จะปีนให้ถึงจุดสูงสุด และไม่รู้จักคำว่าเหน็ดเหนื่อย

● แบบทดสอบจากฮาร์วาร์ด ●

ตัดสินทัศนคติในการเรียนรู้จากตำแหน่งที่นั่ง หากคุณเลือกได้
แล้วละก็ คุณชอบนั่งตำแหน่งใดในห้องเรียน

- A. ที่นั่งตรงกลางของแถวแรก B. ที่นั่งกลางห้องเรียน
C. แถวสุดท้าย D. มุมที่ไกลจากอาจารย์ที่สุด

- วิเคราะห์คำตอบ -

เลือก A : คุณชอบนั่งที่นั่งตรงกลางของแถวแรก พฤติกรรมเช่นนี้
แสดงให้เห็นว่าคุณเป็นคนใฝ่รู้และตั้งใจในการเรียนรู้มาก
แรงจูงใจในการเรียนมาจากตัวคุณเองโดยไม่มีใครบังคับ
คุณไม่ได้เรียนเพื่อคนอื่น แต่เป็นนักเรียนที่ใฝ่รู้มากคนหนึ่ง
คุณนั่งใกล้กระดานดำ และได้ยินเสียงของอาจารย์ชัดเจน
ดังนั้นหากจะพูดว่าคุณเป็นคนรักเรียนก็ไม่ผิดอะไร

เลือก B : คุณเป็นคนที่หวังจะได้รับความสนใจจากอาจารย์ ในชั้นเรียนคุณมักหวังจะเป็นคนที่โดดเด่น ไม่ว่าเนื้อหาการเรียนการสอนจะเป็นอย่างไร แต่สำหรับคุณแล้วมันไม่ได้สลักสำคัญอะไรเลย คุณเป็นคนที่อารมณ์ความรู้สึกในการเรียนรู้ถูกกระทบจากคนอื่นได้ง่าย ผลการเรียนที่ดีของคุณกว่าครึ่งมาจากความรู้สึกที่ว่าอยากให้อาจารย์ใส่ใจหรือต้องการโอ้อวดเพื่อนร่วมชั้น ดังนั้นแรงจูงใจในการเรียนของคุณไม่ได้มาจากตัวคุณเอง แต่ได้รับอิทธิพลจากคนอื่น

เลือก C : คุณเลือกนั่งแถวสุดท้าย นี่แสดงให้เห็นว่าคุณไม่ต้องการจะได้รับความสนใจจากอาจารย์ และไม่ชอบแสดงตัวโดดเด่น คุณชอบอยู่เงียบ ๆ สนใจแต่เรื่องของตนเอง อันที่จริง ความมุ่งมั่นในการเรียนของคุณก็ไม่เรียกว่าต่ำ เพียงแต่คุณต้องการมีโลกส่วนตัวเพื่อจัดการกับเรื่องของตนเอง หากเป็นวิชาที่คุณชอบ คุณก็จะนั่งฟังอย่างตั้งใจ แต่ถ้าฟังไม่เข้าใจทั้งยังไม่สนุกด้วยละก็ คุณจะหันไปทำงานส่วนตัวของคุณ

เลือก D : คุณเป็นคนประเภทชอบหลบซ่อน มองไม่เห็นอาจารย์ และอาจารย์ก็มองไม่เห็นตัวคุณ ไม่ใช่ว่าคุณจะไม่ชอบอาจารย์ แต่เป็นเพราะ你不ชอบเข้าเรียน ความมุ่งมั่นในการเรียนของคุณอาจพูดได้ว่าเท่ากับศูนย์ ทำไม่ถึงเป็นเช่นนี้ เรื่องนี้ก็ต้องถามตัวคุณเองแล้ว อาจเป็นเพราะคุณรู้สึกว่า การเข้าเรียนไม่ต่างไปจากการเข้าคุก แน่แน่นอนว่า ถ้าแอบขี้เกียจได้คุณก็จะทำ ดังนั้น การนั่งอยู่ในมุมที่ห่างจากอาจารย์มากที่สุด และถ้าอาจารย์สายตาไม่ดี คุณก็ไม่ต้องกังวลอีกต่อไป

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 39

ไม่มีอะไรที่สายเกินไป ณ เวลาคือเวลาเริ่มต้นที่ดีที่สุด

ศาสตราจารย์ ซามูเอล อดีตนักศึกษามหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ผู้ซึ่งได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า **“ก่อนอื่น คนเราควรมีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำความฝันให้เป็นความจริงได้ จากนั้นก็ใช้มือทั้งสองข้างสร้างอุดมการณ์ที่เปรียบเสมือนอาคารใหญ่ นั้น”** อันที่จริง บ่อยครั้งที่ชีวิตของเรามีอุดมการณ์และความใฝ่ฝันมากมาย หากคนคนหนึ่งสามารถไขว่คว้าความใฝ่ฝันของเขา ทำอุดมคติให้เป็นจริงและดำเนินการตามแผนการที่วางไว้แล้ว ความสำเร็จในหน้าที่การงานของเขาก็ไม่รู้ว่าจะยิ่งใหญ่แค่ไหน และชีวิตของเขาก็ไม่รู้ว่าจะเกรียงไกรเพียงใด บ่อยครั้งที่คนจำนวนมากมีความใฝ่ฝันแต่ไม่ไขว่คว้า มีอุดมการณ์แต่ไม่สานต่อให้กลายเป็นความจริง มีแผนการแต่ไม่ลงมือทำ ที่สุดแล้วความใฝ่ฝัน อุดมการณ์ และแผนการเหล่านั้นก็จะสูญไป

คนทุกคนล้วนมีความฝันที่จะเดินทางรอบโลก แต่จะมีสักกี่คนที่ไม่ลังเลและพยายามทำให้สำเร็จ นักวรรณคดีที่มีชื่อเสียงอย่าง **เอเมอร์สัน** ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดกล่าวว่า **“คนที่มุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายของตนและดำเนินการตามแผนการที่วางไว้ โลกทั้งใบก็ยอมหลีกทางให้เขา”** ดังนั้น เมื่อมีเป้าหมายแล้วก็ต้องรีบดำเนินการ หากได้แต่พูดแต่ไม่ฝึกฝน เอาแต่พูดแต่ไม่ลงมือทำ ฝ่าฝืนแต่ไอ้เอ๋ ก็จะทำให้เป้าหมายของคุณเป็นเพียงแคความเพ้อฝัน ...

ในการประกวดสุนทรพจน์ระหว่างมหาวิทยาลัย โซเฟีย นักร้องโอเปร่าของชมรมศิลปะของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด แสดงให้ผู้คนเห็นภาพความใฝ่ฝันที่สดใสของเธอ หลังสำเร็จการศึกษา เธอจะเดินทางท่องเที่ยวในยุโรปเป็นเวลา 1 ปี จากนั้นก็คิดจะเข้าร่วมงานกับคณะ

บอร์ตเวย์ที่นิวยอร์ก บ่ายวันนั้น อาจารย์ด้านจิตวิทยาของโซเฟียได้พบกับเธอ และถามประโยคหนึ่งว่า “ถ้าเธอไปที่บอร์ตเวย์วันนี้ มันจะต่างจากตอนเรียนจบแล้วไปยังไง” โซเฟียพยายามครุ่นคิดแล้วตอบว่า “ต่างค่ะ การใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยไม่ได้ทำให้เรามีโอกาสได้งานที่บอร์ตเวย์” โซเฟียจึงตัดสินใจว่าหลังจากนี้ 1 ปีจะไปทำงานที่บอร์ตเวย์

อาจารย์จึงถามเธอขึ้นมาอย่างทันควันว่า “ถ้าเธอไปตอนนี้ ต่างจากอีก 1 ปีค่อยไปยังไง” โซเฟียคิดอยู่สักพักแล้วตอบว่าเธอตัดสินใจแล้วว่าจะไปเทอมหน้า อาจารย์ถามเธอต่ออย่างไม่ลดละว่า “เทอมหน้าไปกับวันนี้ไป ต่างกันยังไง” โซเฟียเริ่มฉุกคิด เธอคิดถึงเวทีที่ดังตามตระการตาและรองเท้าเดินวีลิสแดงที่เผ่าววนเวียนอยู่ในความฝันของเธอ... ในที่สุดเธอก็ตัดสินใจที่จะไปบอร์ตเวย์เดือนหน้า อาจารย์ถามอย่างคนที่เข้าใจกลิ่นชัยว่า “อีก 1 เดือนไป กับไปวันนี้ ต่างกันยังไง” โซเฟียรู้สึกตื่นเต้นมากและพูดออกมาว่า “ได้ค่ะ ขอเวลาให้หนูเตรียมตัวสักอาทิตย์ แล้วหนูจะเดินทางไป” อาจารย์ก็ค่อย ๆ กดดันเธอต่อ “ของใช้ในชีวิตรประจำวันทุกอย่างหาซื้อได้ที่บอร์ตเวย์ อีก 1 อาทิตย์ไปกับวันนี้ไป ต่างกันยังไง”

โซเฟียพูดด้วยน้ำเสียงที่ตื่นเต้นว่า “โอเคค่ะ หนูจะไปพรุ่งนี้” อาจารย์พยักหน้าด้วยความชื่นชมและพูดว่า “ฉันได้จองตั๋วเครื่องบินให้เธอแล้ว” วันรุ่งขึ้นโซเฟียบินไปถึงห้องโถงศิลปะสูงสุดระดับโลก นั่นคือบอร์ตเวย์ของประเทศสหรัฐอเมริกา ตอนนั้นผู้ผลิตละครบอร์ตเวย์อยู่ระหว่างการผลิตละครคลาสสิก ศิลปินนักร้องสมัครเข้ารับเลือกเป็นตัวเอก โดยขั้นตอนการสมัครจะเริ่มจากการคัดเลือกผู้สมัครประมาณ 10 คน จากนั้นให้แต่ละคนแสดงบทสนทนาของตัวเอก 1 ตอนตามบทละครที่ได้รับ ซึ่งหมายความว่าต้องผ่านการแข่งอย่างหนักเพื่อให้ได้ชัยชนะ หลังจากโซเฟียไปถึงนิวยอร์ก เธอไม่ได้รับไปเยี่ยมลีฟมหรือเลือกซื้อเสื้อผ้าสวย ๆ ใส่ แต่กลับพยายามขอบทละครจากช่างแต่งหน้าคนหนึ่งและได้มาด้วยความยากลำบาก นับจากนั้น 2 วัน โซเฟียก็ปิดประตูห้องและ

1. กำหนดเป้าหมายในชีวิตให้เร็ว : ให้เป็นคนโดดเด่นที่สุด 41

ฝึกซ้อมท่องบทอย่างเงิบ ๆ พอถึงวันสอบสัมภาษณ์ โช้เพียงออกมาปรากฏตัวบนเวทีเป็นคนี่ 48 เมื่อผู้ผลิตรายการขอให้เธอเล่าถึงประสบการณ์การแสดง โช้เพียงพูดอย่างยิ้มแย้มว่า “ฉันขอแสดงการแสดงที่เคยซ้อมที่มหาวิทยาลัยตอนหนึ่งให้ชมได้มั้ยคะ ขอแค่ 1 นาทีก็พอค่ะ” ผู้ผลิตรายการพยักหน้าตกลง เพราะเขาไม่อยากให้หนุ่มสาวที่หลงรักในศิลปะอย่างเธอผิดหวัง แต่พอผู้ผลิตรายการได้ยินเสียงที่ลอดผานเข้าไปในหูที่แท้แล้วมันก็คือบทสนทนาที่กำลังจะฝึกซ้อมกัน ผู้ผลิตรายการสัมผัสถึงความรู้สึกจริงใจของหญิงสาวตรงหน้าคนนี่ การแสดงก็ราวกับเป็นเรื่องจริงอย่างน่าทึ่ง เขาตะลึงงันและรีบแจ้งให้สิ้นสุดการสอบสัมภาษณ์ ตำแหน่งตัวเอกคงเป็นใครไม่ได้นอกจากเธอ ด้วยเหตุนี้ โช้เพียงมาถึงบอร์ดเวย์เพียงไม่กี่วัน ก็ได้เข้าร่วมกับคณะบอร์ดเวย์ได้อย่างราบรื่น เธอจึงได้สวมมงเกล้าเด่นรำสีแดงคู่แรกในชีวิต •

ลองดูผู้ที่ประสบความสำเร็จรอบ ๆ ตัวเรา พวกเขาล้วนแต่เป็นนักปฏิบัติที่พอ **“นึกได้แล้วรีบทำ”** การที่ **“นึกได้แล้วรีบทำ”** เป็นนิสัยและทัศนคติในการทำงานอย่างหนึ่ง อีกทั้งยังเป็นคุณสมบัติของคนี่ประสบความสำเร็จมี ไม่ว่าเรื่องใดก็ตาม หากผัดวันประกันพรุ่งแล้วคุณก็จะทำเช่นนั้นอยู่ตลอด แต่หากคุณเริ่มลงมือทำ สิ่งต่าง ๆ ก็จะเปลี่ยนแปลง ดังนั้นไม่ว่าเรื่องใดก็ตาม หากรีบดำเนินการก็เท่ากับสำเร็จไปกว่าครึ่ง คนที่มีพลังและมีความอดทน เมื่อเขารู้สึกกระตือรือร้นกับสิ่งใด ก็จะรีบลงมือทำ พวกเขา^{ู้}ดีกว่าการรอคอยและการผัดวันประกันพรุ่งเป็นศัตรูของความสำเร็จ หากไม่รีบดำเนินการ ความฝันที่งดงามอาจเป็นแค่เพียงความหวังที่สูญสลาย

ดังนั้น เมื่อมีความใฝ่ฝันและเป้าหมายก็ต้องรีบลงมือทำ อย่าได้ผัดวันประกันพรุ่ง อย่าคิดว่าวันหลังค่อยทำ ไม่มีอะไรที่สายเกินไป เพราะ ณ เวลานี้ คือเวลาเริ่มต้นที่ดีที่สุด

● แบบทดสอบจากฮาร์วาร์ด ●

มากกว่าคุณต้องกลายเป็นสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งในท้องทะเล คุณคิดอยากจะเป็นอะไร

- A. ปะการัง B. ปลา 2 ตัว
C. ปลาฝูงหนึ่ง D. งูทะเล

- วิเคราะห์คำตอบ -

เลือก A : ขาดแรงดำเนินการ คุณเป็นคนพูดมากแต่ทำน้อย เป็นคนที่ไม่เด็ดขาด เป็นลูกแห่งหวังแต่จะให้คนอื่นดูแล อายุสมองของคุณหยุดอยู่แค่ชั้นประถม

เลือก B : มีความรับผิดชอบอย่างแรงกล้า เป็นตัวของตัวเองในการใช้ชีวิต นอกจากนี้ไม่ว่าที่มหาวิทยาลัยหรือที่บริษัทก็แสดงความสามารถของตนเองได้ไม่เลว ได้รับความชื่นชมจากคนอื่น ทว่า ต่อหน้าคนรัก กลับทำตัวเป็นคนอ่อนแอ

เลือก C : กลัวความเหงา อายุสมองของคุณไม่ค่อยโต ชอบใช้ชีวิตเป็นกลุ่ม นอกจากนี้แม้แต่เรื่องเล็ก ๆ คุณก็ยังต้องถามเพื่อนก่อนตัดสินใจ เพื่อนจึงเป็นที่พึ่งทางใจของคุณ

เลือก D : คุณเป็นคนที่เป็นผู้ใหญ่และรับผิดชอบในการทำงาน ดังนั้นแม้ชีวิตจะโหดเด็ยาก็ไม่กลัว แต่บางครั้งอาจจำกัดตนเองให้อยู่ในกรอบ และไม่ค่อยจะรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น

2

ไม่ว่าเวลาใด

ความขยันคือหนทางสู่ความสำเร็จ

“ความสำเร็จไม่ได้เกิดขึ้นเพียงชั่วข้ามคืน หากพวกเราสามารถทำให้ตนเองก้าวหน้าวันละนิดทุกวัน แม้จะเป็นความก้าวหน้าเพียง 1 เปอร์เซ็นต์ แล้วจะมีอะไรมาขวางการก้าวไปสู่ความสำเร็จได้”

ความเกียจคร้าน

กินแรงมากกว่าความหมั่นเพียร

มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดมีคิตาคำสอนว่า “อย่าพุดงานของวันนี้ไปวันพรุ่งนี้” ผู้คนมักพูดว่า “เรื่องของวันนี้ ก็ทำให้เสร็จวันนี้” แต่ในชีวิตจริงเรามักจะทำไม่ได้ เพราะความเกียจคร้านมักทำให้เราผัดวันประกันพรุ่ง ตอนเช้าก็ไม่อยากลุกขึ้นจากเตียง พอลุกจากเตียง ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ไม่อยากทำ ถ้าเป็นเรื่องที่ผัดไปทำวันพรุ่งนี้ได้ วันนั้นก็จะไม่ทำ เรื่องที่ผลักดันให้คนอื่นทำได้ ตนเองก็จะไม่ทำ... “ความเกียจคร้าน” เป็นเหมือนสัตว์ประหลาดที่มีพลังชั่วร้ายในชีวิตทุกคนล้วนต้องพบกับสัตว์ประหลาดตัวนี้ มันเป็นศัตรูตัวฉกาจที่มนุษย์ยากจะรับมือ มีเรื่องมากมายที่เดิมทีจะทำให้สำเร็จได้ แต่เป็นเพราะความเกียจคร้าน ผัดวันประกันพรุ่งครั้งแล้วครั้งเล่า จึงทำให้พลาดโอกาสที่จะประสบความสำเร็จไป

แฟรงค์คลิน กล่าวว่า **“ความเกียจคร้านเปรียบเสมือนสนิมที่กัดกินพลังงานของร่างกายมากกว่าการทำงานอย่างหนักหน่วง”** ความเกียจคร้านเป็นข้อบกพร่องตามธรรมชาติ การจะทำอะไรให้สำเร็จจำเป็นต้องต่อสู้และเอาชนะข้อบกพร่องเหล่านั้น การเริ่มต้นของการต่อสู้และการเอาชนะจะต้องมีแรงภายนอกมาบังคับ จากนั้นก็ค่อย ๆ บ่มเพาะเป็นนิสัย และพฤติกรรมที่คงที่ เมื่อพัฒนาจนกลายเป็นอุปนิสัยที่ขยันหมั่นเพียรแล้ว เราก็จะมีความสุขอย่างยั่งยืน เพราะคนที่มึ่ใจจดจ่อ ความคิดและพฤติกรรมจะประสานเป็นหนึ่งเดียว ดังนั้น อารมณ์ความรู้สึกที่ไม่ดีจะไม่มีโอกาสแทรกซึมหรือรูกล้ำเข้ามา คนที่ขยันขันแข็ง ความเกียจคร้านจะไม่อยู่กับพวกเขานานนัก ดังนั้น การเอาชนะความเกียจคร้านอย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ก็คือการทำให้ตนเองยุ่งอยู่กับงาน...

ลูซี่ เป็นเจ้าของธุรกิจแห่งหนึ่งในอเมริกา เธอพึ่งพาลาบีของเธอในด้านการงาน ทำให้ในวันเธอยิ่งเกียจคร้าน ต่อมาสามีของเธอประสบอุบัติเหตุและเสียชีวิต ทำให้บริษัทจำต้องปิดกิจการ ภาวะความรับผิดชอบทั้งหมดในครอบครัวจึงตกอยู่ที่เธอคนเดียว หน้าที่ยังต้องดูแลลูกอีก 2 คนด้วย เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากเช่นนี้ ลูซี่จำต้องออกทำงานหาเงิน ทุกวันหลังจากที่ส่งลูกเข้าเรียน เธอจะไปดูแลงานบ้านให้คนอื่น พอตกเย็นเมื่อลูก ๆ ทำการบ้าน เธอจะจัดการกับเรื่องจุกจิกสารพัด วันหนึ่งลูซี่พบว่าผู้หญิงสมัยใหม่จำนวนมากออกไปทำงานนอกบ้านไม่มีเวลาดูแลบ้าน เธอจึงเกิดความคิดอย่างหนึ่งขึ้นมา เธอใช้เงิน 7 ดอลลาร์สหรัฐ ซื้ออุปกรณ์ทำความสะอาดมาทำความสะอาดบ้านให้กับครอบครัวที่ต้องการรับบริการ งานนี้ทำให้เธอต้องขยันและเหน็ดเหนื่อยมาก พอเวลาผ่านไป งานทำความสะอาดบ้านก็กลายเป็นทักษะอย่างหนึ่งของเธอ ในที่สุดเธอก็ตั้งบริษัทดูแลทำความสะอาดบ้านขึ้น แม้แต่ร้านฟาสต์ฟู้ดที่มีชื่อเสียงอย่างแมคโดนัลด์ก็ยังใช้บริการจากบริษัทของเธอ ปัจจุบันลูซี่มีบริษัททำความสะอาดเป็นของตนเอง แม้จะมีใบสั่งจองขอรับบริการทุกวัน เธอก็ไม่ได้ปล่อยตัวตามสบายแต่กลับทำงานทั้งวันทั้งคืน ●

อีกความหมายหนึ่งของความเกียจคร้านก็คือสิ่งที่เสื่อมทราม มันเปรียบเหมือนสารกัดกร่อนจิตวิญญาณที่ค่อย ๆ กัดเซาะตัวเรา หากเราแบกความเกียจคร้านเอาไว้ ก็เท่ากับการได้เตรียมชุดหลุมศพให้กับตนเอง **ดร.มาร์แชลล์ ฮอลล์** กล่าวว่า **“ไม่มีอะไรที่จะอันตรายไปกว่าการไม่ทำอะไรเลย เกียจคร้านและเบื่อง่าย”** สำหรับคนที่เกียจคร้าน การทำเรื่องใหญ่ ๆ ดูจะเป็นไปไม่ได้ เพราะคนที่เกียจคร้านชอบแสวงหาความสบายเมื่อต้องพบกับความเสี่ยงเพียงเล็กน้อยก็ตกอกตกใจ นอกจากนี้คนเหล่านี้ยังขาดจิตวิญญาณที่จะทำงานอย่างมานะบากบั่น และมักเชื่อเรื่องโชคลาง ในทางตรงกันข้าม คนที่ทำการใหญ่ได้สำเร็จเชื่อว่า **“ความอุตสาหะเปรียบดังทอง”** ดังนั้นก่อนที่ความเกียจคร้านจะทำลายชีวิตคุณ คุณต้องเรียนรู้ที่จะขจัดความเกียจคร้านเสียก่อน เริ่มต้นตั้งแต่ตอนนี้ ขจัดความเกียจคร้านที่เข้ามาทวงใจ และต้องไม่ละความพยายาม

“ความอุตสาหะเป็นวิถีทางสู่ความสำเร็จที่ต้องเดินผ่าน” นี่คือคำพูดสุดท้ายของกษัตริย์โรมันโบราณที่ทิ้งไว้ก่อนที่พระองค์เสด็จสวรรคต ชาวโรมันมีสถานที่สำคัญทางศาสนาอยู่ 2 แห่งนั่นก็คือ วิหารแห่งความอุตสาหะ และ วิหารแห่งเกียรติยศ พวกเขามีการจัดลำดับที่หนึ่ง โดยจะต้องเดินผ่านที่หนึ่งของวิหารแห่งความอุตสาหะก่อน จึงจะถึงที่หนึ่งของวิหารแห่งเกียรติยศได้ ความอุตสาหะจึงเป็นวิถีทางเดียวที่จะนำไปสู่วิหารแห่งเกียรติยศ ชีวิตของมนุษย์ก็เช่นกัน หากปรารถนาที่จะไปถึงวิหารแห่งความสำเร็จ วิถีทางเดียวก็คือต้องมีความอุตสาหะ

นักศึกษาคณะทุกคนที่ฮาร์วาร์ดเข้าใจดีว่าสิ่งที่คนเกียจคร้านไม่มีก็คือการลงมือทำ พวกเขาเป็นพวกที่มีความสามารถในการจินตนาการ แต่ขาดการลงมือปฏิบัติ ดังนั้น คนรุ่นใหม่มีวัยรุ่นหนุ่มสาวต้องเตือนตัวเองอยู่เสมอว่า **“ไม่ว่าทำการใดต้องหมั่นเพียร จะวางแผนเรื่องใดต้องไม่เกียจคร้าน”** ชีวิตมนุษย์นั้นสั้น การเป็นคนเกียจคร้านจึงไม่ต่างอะไรกับการฆ่าตัวตาย

● แบบทดสอบจากฮาร์วาร์ด ●

นทดสอบว่าคุณนึกถึงร้านแคเฟ่ไหน คุณพ่อและคุณแม่เรียกให้คุณไปตลาดสดซื้อกับข้าว คุณไม่เคยไปสถานที่แห่งนี้และไม่รู้ราคาของกับข้าวเลยรู้สึกไม่สบายใจ ร้านที่อยู่ด้านล่างเหล่านี้ คุณเลือกจะไปร้านไหนก่อน

- A. ร้านขายของชำเล็ก ๆ ที่ขายทุกอย่าง
- B. ร้านขายปลานานาชนิด
- C. แผงที่ขายผักเพียงชนิดเดียว
- D. ร้านขายอาหารร้านเล็ก ๆ

- วิเคราะห์คำตอบ -

เลือก A : คุณเป็นเซียนแห่งความเกียจคร้าน เวลาที่แอบขี้เกียจ คุณจะทำเรื่องมากมายเพื่อปกปิดพฤติกรรม โดยไม่ทำให้คนอื่นสืบรู้ได้ คนอื่นมองว่าคุณเป็นคนทำงานยุ่งมาก ทั้งพิถีพิถันทั้งรู้จักใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ แต่ในสมองของคุณไม่เคยคิดอะไร เพราะว่าคุณกำลังแอบขี้เกียจอยู่นั่นเอง

เลือก B : ความเกียจคร้านของคุณเกิดจากความไม่รู้ เพราะไม่รู้คุณจึงมีเหตุผลเพียงพอที่จะแอบขี้เกียจ แม้ไม่รู้ คุณก็จะไม่ถาม แต่กลับปล่อยให้ปัญหาคาราคาซังไปเรื่อย ๆ เพราะนี่คือโอกาสทองที่จะทำให้คุณแอบขี้เกียจได้ในขณะที่คนอื่นกำลังก่อกลุ้มกับการแก้ปัญหา ตัวคุณกลับกำลังพักผ่อนอย่างมีความสุข

เลือก C : ความเกียจคร้านของคุณแสดงออกมาให้เห็นผ่านความเบื่อน่าย นั่นหมายความว่า คุณพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ก่อนตัดสินใจ โดยปกติแล้วคุณไม่ใช่คนขี้เกียจ คนอื่นจะมองว่าคุณเป็นคนขยัน แต่ในเรื่องที่คุณไม่ชอบแล้วละก็ คุณ

2. ไม่ว่าเวลาใด ความขยันคือหนทางสู่ความสำเร็จ 47

จะแสดงความซึ้งใจออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัด ทำให้คนอื่นมองแล้วรู้ได้ทันทีเลยว่า คุณกำลังซึ้งใจ คุณคิดว่าในเรื่องที่ไม่ชอบ ถ้าจะแอบซึ้งใจสักหน่อยก็ไม่น่าจะเป็นอะไร แต่คุณเคยคิดหรือไม่ว่า บางครั้งการแอบซึ้งใจก็อาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ร้ายแรงได้

เลือก D : คุณเป็นคนเกียจคร้านเข้ากระดูก เป็นไปไม่ได้ที่จะไม่ซึ้งใจ นอกจากว่าบนโลกใบนี้เหลือคุณคนเดียว คุณเป็นคนหาข้ออ้างเก่ง พอมีข้ออ้างแล้วก็จะทำตัวซึ้งใจจนหลังยาว และ “สนุกสนานกับชีวิต” นอกจากนี้ คุณยังเป็นคนซึ้งใจเมื่อไหร่ก็ตามที่คุณแอบซึ้งใจ แล้วคนอื่นบังคับให้คุณทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ คุณก็จะซึ้งใจหน้าและหาเหตุผลโต้ตอบ

ไฟกัสพลังของคุณกับสิ่งเดียว

โสเครติส นักปรัชญากรีกผู้ยิ่งใหญ่ เขามีระดับความรู้ทางปรัชญาที่ลึกซึ้งมาก ความสำเร็จที่เขาได้รับนอกจากจะเกิดจากความเฉลียวฉลาดที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด รวมทั้งความอ่อนน้อมถ่อมตนและมีนิสัยรักเรียนของตนเองแล้ว สิ่งที่น่าสนใจก็คือเขาจะศึกษาประเด็นปัญหาทุกประเด็นอย่างจริงจัง ขบคิดอย่างหนัก และหุ่่มเทเพื่อค้นหาคำตอบ ไม่ว่าช่วงเวลานั้นจะหนาวเหน็บหรือร้อนระอุ หากมีปัญหาที่ยังคิดไม่ตก เขาก็จะเป็นเหมือนคนบ้ายืนที่อยู่อู่ที่ลานบ้านของตนเอง เผื่อคิดมันจนได้คำตอบ

หากไม่ใช่จุดโฟกัสของแสงอาทิตย์ จะเผาไหม้ไม่ได้ มีคนกล่าวว่า หากเราหุ่่มเทไปกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะทำให้เราประสบความสำเร็จได้ทุกเรื่อง ดังนั้น ในการทำงาน เราต้องหุ่่มเทพลังงานทั้งหมดไปที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากมัวแต่ลั้งเล ก็จะไม่สามารถทำสิ่งใดให้สำเร็จได้

ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดมักกล่าวเตือนนักศึกษาด้วยความปรารถนาดีว่า **พลังงานของคนเรามีขีดจำกัด การแบ่งเอาพลังงานที่มีไปทำสิ่งต่าง ๆ หลายสิ่งในเวลาเดียวกัน เป็นการกระทำที่ไม่ฉลาด และไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง หากคนคนหนึ่งสนใจหลายสิ่งหรือมีความชอบหลายอย่างก็ถือเป็นเรื่องปกติ ทว่า โดยปกติแล้วมีแต่ความตั้งใจทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างจดจ่อเท่านั้นที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จ และเอาชนะอุปสรรคในชีวิตได้ คนที่ชอบทำอะไรหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน ผลที่ได้ก็คือแม้แต่เรื่องเพียงเรื่องเดียวก็ยังไม่ทำได้ดี**

โดยภาพรวมแล้ว บรรดานักวิชาการและนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงของจีนและของเทศอื่น ๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันล้วนมีใจจดจ่อและไม่ฟุ้งซ่าน พวกเขาจึงประสบความสำเร็จในสาขาวิชาชีพของตนเองในที่สุด

Kลังจากที่ **ลิซท์** ได้ฟังสุนทรพจน์ ใจของเขาก็เต็มไปด้วยความปรารถนาที่จะเป็นหนายความที่มีชื่อเสียง เขาทุ่มเทแรงใจจดจ่อกับอาชีพนี้ ในที่สุดเขาก็ได้เป็นหนึ่งในหนายความที่มีชื่อเสียงที่สุดในสหรัฐอเมริกา ลินคอล์นมีสมาธิจดจ่อกับเรื่องการปลดปล่อยทาสผิวดำ เขาจึงกลายเป็นประธานาธิบดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของสหรัฐอเมริกา **เฮเลน เคลเลอร์** มีสมาธิกับการศึกษาการพูดคุย ดังนั้น แม้เธอจะตาบอดและหูหนวก แต่ก็ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง... ประสบการณ์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จเหล่านี้กำลังบอกพวกเราว่า **“ความมุ่งมั่น”** ก็คือ การที่จิตสำนึกจดจ่อไปยังความปรารถนาหนึ่ง ๆ และพยายามทำให้ความปรารถนาดังกล่าวบรรลุผล รวมทั้งมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะปฏิบัติ ไม่ปล่อยให้กำลังของคุณถ่างออกไปที่เรื่องอื่นหรือความคิดอื่น มุ่งมั่นในเรื่องสำคัญที่คุณตัดสินใจว่าจะทำ ทิ้งเรื่องอื่น ๆ ไป หากทำได้ดังนี้แล้ว โอกาสที่จะประสบความสำเร็จก็ยิ่งสูง หากคุณยังรู้สึกสงสัยอยู่แล้วละก็ พวกเรามาอ่านนิทานเรื่องนี้กัน ...

ก่อนฟ้าเปิด ผู้จัดการศูนย์การค้ากำลังตรวจสอบ
การทำงานตลอดวันของเลสลีย์ พนักงานชายคนใหม่

“วันนี้คุณบริการลูกค้าไปกี่คน” ผู้จัดการถามเลสลีย์

“ผู้จัดการครับ ผมบริการไปแค่คนเดียวครับ” เลสลีย์ตอบ

“แค่คนเดียว” ผู้จัดการรู้สึกโกรธเล็กน้อย จึงถามต่อว่า “วันนี้คุณ
ขายได้เท่าไร”

เลสลีย์ตอบอย่างใจเย็นว่า “58,334 ดอลลาร์สหรัฐฯครับ”

ผู้จัดการตกใจมากและสงสัยว่าตนฟังผิดไปหรือเปล่า จึงถามเลสลีย์
ว่า “ช่วยอธิบายหน่อยสิ ลูกค้าแค่คนเดียวทำไมถึงขายได้มากขนาดนั้น”

“ตอนแรกผมขายตัวเบ็ดให้กับลูกค้าคนนั้น” เลสลีย์ตอบ “แล้วก็
ขายคันเบ็ดและหลอดด้าย 1 หลอด จากนั้นผมก็ถามเขาว่าจะไปตกปลา
ที่ไหน เขาตอบว่าจะไปที่ทะเล ผมเลยแนะนำเขาว่าควรซื้อเรือล็กลำ
เขาเลยซื้อเรือยนต์ลำเล็กยาว 20 ฟุต ตอนขนของกลับ ผมพาเขาไปที่
แผนกขายรถยนต์ และขายรถบรรทุกของขนาดเล็กไปอีก 1 คัน”

ผู้จัดการตื่นตะลึง จึงถามเขาต่อว่า “คุณขายของมากมายขนาดนั้น
ให้กับลูกค้าที่มาซื้อแค่ตัวเบ็ดตัวเดียวจริง ๆ หรือ”

“ไม่ใช่หรอกครับ ผู้จัดการ” เลสลีย์ตอบ “เดิมทีเขามาที่เคาน์เตอร์
ข้าง ๆ ซื้อแอลไพรินให้กับภรรยาที่ปวดไมเกรน ผมพูดกับเขาว่า ‘ภรรยา
ของคุณสุขภาพไม่ดี หากสุดสัปดาห์มีเวลาว่างคุณน่าจะลองพาภรรยาไป
ตกปลาดู มันน่าจะสนุกมาก’ เรื่องก็เป็นอย่างที่ผมเล่านี้แหละครับ” ●

ใในชีวิตคนเรา บางคนทำงานหลายชิ้นต่อวันแต่ไม่มีงานขึ้นไหนเลย
ที่ทำได้ยอดเยี่ยมที่สุด บางคนทำงานมากมายชั่วชีวิต แต่ไม่มีงานขึ้นไหน
ที่ทำให้เขามีชื่อเสียง นี่เป็นเพราะอะไร ศาสตร์จารย์ของฮาร์วาร์ดมักจะ
ชี้แนะนักศึกษาว่า **“ทำงานแค่ไหนเป็นเรื่องหนึ่ง คุณภาพและประสิทธิภาพ**

